

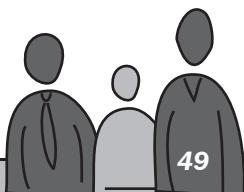

Европейски социален фонд
Инвестиции в хората

ОПАК. Експерти в действие

ПРИЛОЖЕНИЯ

Европейски съюз

ПОЛЕЗНА ИНФОРМАЦИЯ

1. ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ

Европейският съюз е основан от политици, които като свидетели на ужасите на Втората световна война не искат тези събития да се повтарят.

Между 1945 г. и 1950 г. редица смели държавници, между които Робер Шуман, Конрад Аденауер, Алчиде де Гаспери и Уинстън Чърчил се заемат да убедят своите народи да поставят началото на нова епоха. Според тях в Западна Европа трябва да се установи нов ред на основата на общите интереси и на договори, гарантиращи върховенството на закона и равенството на всички държави.

Робер Шуман (министър на външните работи на Франция) прегръща идеята, първоначално замислена от Жан Моне, и на 9 май 1950 г. предлага учредяването на Европейска общност за въглища и стомана (ЕОВС). В държавите, които някога са воювали една срещу друга, производството на въглища и стомана трябва да бъде обединено, с общ върховен орган на управление. По един твърде прагматичен, но и дълбоко символичен начин, сировините на войната започват да се превръщат в инструмент за помирение и установяване на траен мир.

Именно заради речта на Шуман 9 май е избран за Ден на Европа.

От 1950 г. Европейската общност за въглища и стомана започва да обединява европейските страни икономически и политически с цел осигуряването на траен мир. Шест-

те страни основателки са Белгия, Франция, Германия, Италия, Люксембург и Холандия.

Общността се създава с подписването на Договора от Париж през април 1951 г. и влиза в сила през юли 1952 г.

Впоследствие общността се разраства със създаването на две нови общности - Европейска икономическа общност и Европейска общност за атомна енергия (Евратом). Създадени са с Договора от Рим от 1957 г., встъпил в сила на 1 януари 1958 г. Именно поради това 1957 година се приема за начало на съществуването на Европейския съюз. През 1967 г. тези 3 общности се обединяват в Европейска общност. С договора от Маастрихт от 1992 г. официално е създаден Европейския съюз (ЕС). Съществуващата до този момент Европейска общност е възприета като „първи стълб“ на новосъздадената структура.

Дания, Ирландия и Великобритания се присъединяват към Европейския съюз на 1 януари 1973 г. и така увеличават броя на държавите-членки до девет. В това десетилетие се слага край на последните десни диктаторски режими в Европа с отхвърлянето на режима на Салазар в Португалия през 1974 г. и смъртта на генерал Франко в Испания през 1975 г. Регионалната политика на ЕС започва да прехвърля значими суми с цел създаване на работни места и инфраструктура в по-бедни региони. Европейският парламент засилва влиянието си за въпросите,

свързани с ЕС, а през 1979 г. всички граждани за пръв път получават възможността да избират директно неговите членове.

През 1981 г. Гърция става десетият член на ЕС, а Испания и Португалия последват пет години по-късно. През 1987 г. е подписан Единният европейски акт. Това е договор, който осигурява основа за обширна шестгодишна програма, която има за цел решаването на проблемите със свободната търговия в границите на ЕС и създаването на „Единния пазар“. Коренна политическа промяна се осъществява на 9 ноември 1989 г., когато пада Берлинската стена и границата между Източна и Западна Германия се отваря за пръв път от 28 години, което води до обединяването на Германия през октомври 1990 г.

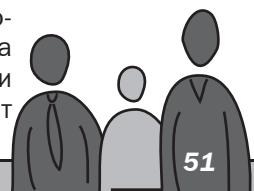
С рухването на комунизма в Централна и Източна Европа европейците стават по-близки съседи. През 1993 г. „Единният пазар“ е постигнат с „четирите свободи“: движението на стоки, услуги, хора и пари. Деветдесетте години са десетилетие на 2 договора, договорът от „Мастрихт“ за ЕС от 1993 г., и Договорът от Амстердам от 1999 г. Хората са загрижени за начините на опазване на околната среда, както и за начина, по който европейците могат да участват заедно в действия в сферата на сигурността и отбраната. През 1995 г. ЕС придобива три нови членки – Австрия, Финландия, и Швеция. Малко селище в Люксембург дава името си на „Шенгенски-те“ споразумения, които постепенно позволяват на хората да пътуват без

паспортите им да бъдат проверявани на границите.

Европейският съюз едва се е разраснал до 15 държави-членки, когато започват приготовления за ново разширяване в безпредентен мащаб. В средата на 90-те години страните от бившия съветски блок (България, Чехия, Унгария, Полша, Румъния и Словакия), трите балтийски републики, които бяха част от Съветския съюз (Естония, Латвия и Литва), една от републиките на бивша Югославия (Словения) и две средиземноморски държави (Кипър и Малта) чукат на вратата на ЕС.

ЕС приветства възможността да помогне за стабилизирането на европейския континент и да сподели ползите от европейската интеграция с тези млади демокracии. Преговорите за бъдещо членство започват през декември 1997 г. Разширяването на ЕС до 25 държави става факт на 1 май 2004 г., когато се присъединяват 10 от 12-те кандидатки. България и Румъния ги последват на 1 януари 2007 г.

За да бъде обяснено при покриването на организациите на Европейските общности с Европейския съюз, в практиката и литературата се е наложило понятието „храмова структура на Европейския съюз“, кое използва модела на гръцки храм с три стълба, обединени под общ покрив. Съгласно този модел Европейските общности са първият стълб на съюза. До 2002 г. общностите са три – EOBC, Евatom и ЕИО. Договорът за EOBC изтича през тази година и общностите остават

две. Вторият и третият стълб представляват новите форми на международно сътрудничество, предвидени в Договора от Маастрихт, а именно обща политика в областта на външните работи и сигурността и полицейското и съдебно сътрудничество по наказателно-правни дела. Наред с това, трите стълба на Съюза се ползват от обща институционална рамка. „Основата“ на този храм се състои от общите и заключителни разпоредби на Договора, отнасящи се до влизането в сила на Договора, времевия и териториален обхват на неговото действие (Договора за Европейски Съюз е безсрочен), възможността за изменението му и условията за присъединяване на нови страни към него. Към тази база се отнася и т. нар. „засилено сътрудничество“, предвидено както в разпоредбите на ДЕС за втори и трети стълб, така и в разпоредбите на Договора за създаване на Европейска Общност.

Въпреки, че Европейският съюз и Европейските общини често се възприемат като едно и също нещо, Европейският съюз съвсем не е правоприемник на Европейските общини и техния наднационален характер. За разлика от тях, съгласно Договора от Маастрихт Европейският съюз не е самостоятелно юридическо лице, притежаващо правомощия да действа независимо от съставящите го национални държави. Новите форми на сътрудничество, които Договорът за Европейския съюз предвижда да се осъществят извън рамките на Европейските общини, имат подчертано междуправителствен характер.

От друга страна всяка една от Европейските общини е самостоятелно юридическо лице и може да влезе в договорни отношения с трети страни и други международни организации. Правомощията на общините произтичат от международните договори, с които са създадени. Те са „представени“ от страните-членки.

2. ИНСТИТУЦИИ НА ЕС

Европейска комисия

Интернет адрес на ЕК:

http://ec.europa.eu/index_en.htm

Berlaymont, rue de la Loi, 200
1040 – Bruxelles

Представителство на ЕК в България
Ул. Московска 9 | София 1000

Тел.: (+359 2) 933 52 52

Факс: (+359 2) 933 52-33

Ел. поща: comm-rep-sof@ec.europa.eu

Европейската комисия представлява интересите на ЕС. Както Парламента и Съвета, тя е създадена с основните договори през 50-те години.

Председателят и членовете на Комисията (общо 27 души - по един от всяка държава членка) се назначават в рамките на 6 месеца след избирането на новия Европейски парламент от националните правителства с мандат от 5 години и с одобрението на евродепутатите.

Мандатът на сегашната Комисия с председател португалец Жозе Мануел Дурау Барозу изтича на 31 октомври 2009 г. Българският еврокомисар е Меглена Кунева, чийто ресор е защитата на правата на потребителите.

Комисията е политически отговор-

на пред Европейския парламент, който има право да поисква оттеглянето ѝ. Еврокомисарите могат да подадат оставка по искане на председателя и с одобрението на останалите членове. Комисията присъства на всички заседания на Парламента, където е длъжна да обяснява и обосновава действията си. Тя редовно отговаря на писмени и устни въпроси на депутатите от Европейския парламент.

Основните задачи на ЕК са:

- предложения за законодателство към Парламента и Съвета;
- прилагане на законодателството, бюджета и програмите на ЕС;
- защита на основните договори на ЕС и, заедно със Съда на ЕС, осигуряване на прилагането им;
- представителство на ЕС на международно равнище и договаряне на международни споразумения, предимно в областта на търговията и сътрудничеството

Персоналът на Комисията е организиран в Генерални дирекции и служби. Всяка генерална дирекция отговаря за отделна област и се оглавява от генерален директор, пряко подчинен на съответния комисар. Координацията на различните звена се осъществява от Генералния секретариат, който се оглавява от Генерален директор, пряко подчинен на председателя на Комисията.

В Генералните дирекции се изработват текстовете на проектите за

законодателство на ЕС. За да станат истински законопроекти, тези текстове трябва да бъдат одобрени с просто мнозинство (50+1 гласа) от Комисията.

Комисията заседава веднъж седмично, обикновено в сряда. Всяка точка от дневния ред се представя от комисаря, отговарящ за съответната област, но решенията се вземат от цялата колегия. Всекидневната работа в Комисията се изпълнява от нейните административни служители, експерти, преводачи и помощен офис персонал, общо около 25 000 души.

Седалището на Комисията е Брюксел, но тя има офиси в Люксембург, представителства във всички страни членки на ЕС и делегации в над 100 държави по света.

Европейски парламент

Интернет адрес на ЕП:

<http://www.europarl.europa.eu/>

BRUXELLES rue Wiertz

Wiertzstraat 1 B-1047 Bruxelles

B-1047 Brussel

+ 32 / (0) 2 28 4 21 11

+ 32 / (0) 2 28 + extension

LUXEMBOURG

Plateau du Kirchberg 1 B.P. 1601

L-2929 Luxembourg

+ 352 / 4300 1

+ 352 / 4300 + extension

STRASBOURG

1, avenue du President
Robert Schuman 1 CS 91024

F-67070 Strasbourg

Cedex + 33 / (0) 3 88 17 40 01

+ 33 / (0) 3 88 17 51

Информационен офис

на ЕП в България

ул. "Московска" №9

тел. 985 35 45

epsوفia@europarl.europa.eu

Европейски съюз

Европейският парламент се избира от гражданите на ЕС (близо 490 млн. граждани след присъединяването на България и Румъния) и представлява техните интереси в отношенията с останалите институции на ЕС. Неговите функции са определени в учредителните договори, а от 1979 г. членовете му се избират пряко. Изборите за Европейски парламент се провеждат на всеки пет години, като всеки гражданин на ЕС, който има право да гласува, може да вземе участие в тях.

Сегашният състав на ЕП е избран основно през юни 2004 г. ЕП има 785 члена от 27-те държави-членки. Близо една трета от тях са жени. България избра първите си 18 евродепутати през 2007 г.

Членовете на парламента не се групират по националности, а по политически групи. Осем политически групи в сегашния ЕП представляват различни традиционни и нови политически концепции и най-вече концепции за европейската интеграция – от силно федералистки до откровено скептични. Някои членове заседават като независими. Позицията на парламентарната група се определя след вътрешно съгласуване, но никой член не може да бъде задължен да гласува по определен начин.

Европейският парламент разпределя работата си по комисии, които се занимават с конкретни области на политиката (външни отношения, бюджет, околната среда и др.). Парламентът има три основни функции:

- законодателна, която споделя със Съвета на ЕС, т.e.

да приема нормативните актове на ЕС. Участието му в законодателния процес помага да се гарантира демократичната легитимност на приетите текстове;

- бюджетна, също споделена със Съвета на ЕС, като по този начин оказва влияние върху разходите на ЕС. В края на бюджетната процедура парламентът приема бюджета в неговата цялост;

- надзорна. Парламентът одобрява кандидатурите за членове на ЕК и има право да поиска оставката ѝ. Освен това той упражнява политически надзор върху работата на останалите институции.

Парламентът одобрява важните международни споразумения на ЕС, включително приемането на нови държави членки, а също търговските и асоциативни споразумения между ЕС и трети страни. Парламентът избира Европейския омбудсман.

Всяка година парламентът връчва наградата „Сахаров“ на личности или организации, допринесли за защитата на човешките права по света.

Европейският парламент работи във Франция, Белгия и Люксембург. Пленарните сесии, в които участват всички депутати, се провеждат в Страсбург. Заседанията по комисии и допълнителните пленарни сесии (т.нар. мини-сесии) се провеждат в Брюксел, а секретариатът е базиран

в Люксембург.

Председателят на ЕП се избира за две години и половина, т.е. за половин парламентарен мандат и може да бъде преизбран. Председателят представлява парламента в неговите външни отношения, както и в отношенията с другите институции на Общността.

Съвет на ЕС

Интернет адрес на Съвета на ЕС:
<http://www.consilium.europa.eu>
The General Secretariat of the Council
of the European Union,
175, Rue de la Loi / Wetstraat, B-1048
Brussels
+32 (0)2 281 6622, (2140)
Council of the European Union
Rue de la Loi, 175 B-1048 Brussels
Telephone (32-2) 281 61 11
Fax (32-2) 281 69 34

Съветът на ЕС е основната институция, която взема решения в рамките на Съюза. Той се състои от представители на всяка страна-членка на ниво министри. До 2002 г. институцията се наричаше Съвет на министрите. На заседанията на Съвета министрите могат да бъдат представяни от своите заместници, посланика при Постоянното представителство към ЕС в Брюксел или негов заместник, с изключение на председателстващия министър, който не може да бъде заместван.

При гласуването министър от една страна може също да замести министър от друга. Европейската комисия участва в обсъжданията на Съвета и може да се включи в тях, но не и да гласува.

Съветът на ЕС е законодателен ор-

ган във всичките три стълба на ЕС. Законодателният процес се извършва в зависимост от процедурите заедно с Европейския парламент (ЕП). Съветът координира главните насоки на икономическата политика на страните, сключва международни споразумения с други държави или международни организации от името на ЕС, споделя с ЕП бюджетните правомощия и приема бюджета на ЕС.

Съветът взема необходимите решения, свързани с общата външна политика и политиката за сигурност въз основа на препоръки от Европейския съвет; координира дейностите на страните-членки и приема мерки в областа на вътрешните работи и правосъдието.

Формално съществува само един Съвет. Той, обаче, се среща в няколко различни състава, т.нр. формации, в които участва съответният министър. Въз основа на решението на Съвета от Севиля през 2002 г. Съветът се среща в девет формации.

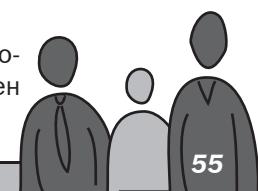
I. Съветът по общи въпроси и външни работи (включително Европейската политика за отбрана и сигурност и сътрудничеството за развитие).

II. Икономически и финансови въпроси (включително бюджетите).

III. Правосъдие и вътрешни работи (включително гражданскаята защита).

IV. Заетост, социална политика, здраве и въпроси на потребителите.

V. Конкурентоспособност (вътрешен

пазар, промишленост, изследвания и туризъм).

VI. Транспорт, телекомуникации и енергетика.

VII. Земеделие и риболов.

VIII. Околна среда.

IX. Образование, младеж и култура (включително въпроси на аудиовизията).

Провеждат се и общи съвещания на формациите (например министрите на околната среда и транспорта) и съответно неформални дискусии в редица области. Неформалните дискусии на Съвета обикновено са организирани от съответното председателство в собствената му страна. Тези срещи понякога дават възможност за по-свободна размяна на мнения и за прокарване на интересите на председателството. Редът за дискусии на Съвета постановява, че неформалните срещи не трябва да водят до официални заключения или до вземане на решения. Това правило понякога се заобикаля, особено когато неофициалният Съвет стигне до общоприет компромис в дадена проблемна област.

Управлението на Съвета се осъществява от съответното ротационно председателство на ЕС, което се сменя на шест месеца. Председател на ЕС до края на 2008 г. е Франция, а от януари 2009 г. застъпва Чешката република. Редът на поемане на председателството се определя от Съвета с единодушие.

Председателството определя дневния ред за даден период, свиква и ръководи заседанията на Съвета на всички нива, подготвя компромис-

ни решения, респ. осигурява дългосрочната устойчивост и продължителност на вземането на решения от Съвета. Председателството замества Съвета във взаимоотношенията с ЕП и същевременно представлява Съвета по въпросите на общата външна политика и политиката за сигурност, преди всичко в рамките на политическия диалог с трети страни.

Генералният секретариат подпомага Съвета и председателството в дейността им. Той се състои от три части: частна канцелария на генералния секретар, правни услуги и девет генерални дирекции. Секретариатът има около 2500 служители, от които около 250 са чиновници в специализирани отделения. Във военната част на Съвета работят около 90 служители.

Съд на Европейските общности

Интернет адрес: <http://curia.europa.eu/bg/transitpage.htm>

Съд на Европейските общности

L-2925 Luxembourg

Тел. (+ 352) 4303 1

Факс: (+ 352) 4303 26 00

Секретариат на Съда:

ECJ.Registry@curia.europa.eu

Съдът на Европейските общности е съставен от 27 съдии и 8 генерални адвокати. Съдиите и генералните адвокати се назначават по общо съгласие от правителствата на държавите членки за срок от шест години с възможност да бъдат назначавани. България е представена от Александър Арабаджиев.

Изискванията към съдиите са да бъдат юристи, независимостта им

да е извън всякакво съмнение и да отговарят на условията за назначаване на най-високи съдебни постове в собствените си държави. Кандидатурите се одобряват от правителството.

Председателят на Съда се избира от всички съдии с мандат от три години с възможност за преизбиране. Той ръководи работата и службите на Съда и председателства съдебните заседания и съвещания на най-големите съдебни състави. Генералните адвокати подпомагат Съда. Те представят, при пълна независимост и безпристрастност, правно становище, наречено „заключение”, по делата, които са им поверени. Секретарят на институцията ръководи нейните служби под ръководството на председателя на Съда.

Съдът може да заседава в пълен, разширен състав (тринаесет съдии), пет- или три- членен състав. За особени случаи като производството по освобождаване от длъжност на Европейския омбудсман или на член на Европейската комисия, който не е изпълнил задълженията си, Съдът заседава в пълен състав, както и ако за дадено дело се прецени, че е от изключителна важност.

Разширеният състав заседава по молба на държава-членка или институция, която е страна по спора, както и по особено важни или сложни дела. Другите дела се разглеждат от състав от петима или трима съдии. Председателите на петчленните състави се избират за срок от три години, а председателите на тричленните съдебни състави за срок от една година.

Правомощията на съда се упражняват в рамките на производството по препращане за даване на преюдициално заключение, както и по различни видове искове.

Седалището на Съда е в Люксембург

Европейска сметна палата

Интернет адрес:

http://eca.europa.eu/portal/page/portal/eca_main_pages/home

European Court of Auditors

Communication and Reports Unit

12, rue Alcide De Gasperi

L - 1615 LUXEMBOURG

Тел.: +352/4398-1

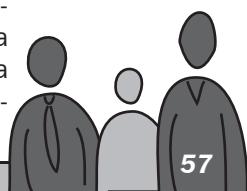
Факс: +352/4398-46233

euraud@eca.europa.eu

Сметната палата се грижи всички приходи и разходи на Съюза да бъдат направени по законосъобразен начин, както и за управлението на бюджета. Тя е създадена през 1975 г. Палатата има право да подложи на проверка всяко лице или организация, работещи със средства на ЕС. Резултатите от проверките се вписват в доклади до Комисията и правителствата на държавите-членки.

Членовете на Сметната палата (одиторите) - по един от държава членка - се назначават с единодущие от Съвета след консултация с Парламента. Мандатът на одиторите е 6 години, а този на председателя - 3 години. Витор Мануел да Силва Калдейра от Португалия бе избран за председател през януари 2008 г

Въпреки, че дейността на Сметната палата е свързана основно с финан-

58

Европейски съюз

сите, за които е отговорна Комисията, над 80% от разходите на ЕС се управляват от националните органи. Палатата няма юридически правомощия. Ако одиторите установят нарушение, информират Европейската служба за борба с измамите и корупцията - ОЛАФ.

Сметната палата представя всяка година на Парламента и на Съвета одиторски доклад за изтеклата финансова година., Преди да одобри бюджетния отчет на Комисията, парламентът се запознава с доклада. Ако Сметната палата не установи нарушения, изпраща на Съвета и Парламента уверение в специален документ, че парите на европейските данъкоплатци са изразходвани законосъобразно.

За да работи добре, Сметната палата трябва да бъде абсолютно независима от другите институции, но в същото време да поддържа постоянна връзка с тях. Палатата дава мнение за предложеното финансиово законодателство и за мерките на ЕС за борба с измамите.

Седалището на Сметната палата е в Люксембург. Служителите на Сметната палата са приблизително 800 души, в това число преводачи, администратори и одитори. Одиторите са разделени на „одиторски групи“. Те изготвят проекто-докладите, по които Палатата взема решения.

Европейски пазител по защита на личните данни - EDPS

Интернет адрес: <http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/edps/pid/1>

Rue Montoyer 63 | Brussels

Belgium |

Contact by postal mail: EDPS

Rue Wiertz 60 - MO 63 | B-1047 Brussels | Belgium

phone: +32 2 283 19 00

fax: +32 2 283 19 50

edps@edps.europa.eu

Постът на европейския пазител по защитата на данните е създаден през 2001 г. Задължението му е да направи така, че всички институции на ЕС да зачитат правото на личен живот на хората.

През 2004 г. г-н Петер Йохан Хъстинкс беше назначен за европейски пазител по защита на данните, а г-н Хоакин Баио Делгадо – за помощник-супервайзор. Когато институциите на ЕС обработват личните данни, те трябва да зачитат правото на всяко лице на личен живот. Европейският пазител следи всички аспекти на обработка на личните данни.

“Обработката” обхваща дейности като събирането на информация, записването и съхраняването и, обработката, изпращането или разкриването на достъпа до нея, както и блокирането, заличаването или унищожаването на данни.

На институциите и органите на ЕС не се разрешава да обработват лични данни, разкриващи расовия или етнически произход, политическите убеждения, религиозните или философски вярвания, както и членството в синдикални организации. Те нямат право да обработват данни за здравето или за сексуалния живот, освен ако не са необходими за це-

лите на здравеопазването. Данните се обработват от специалист, положил клетва за опазване на професионалната тайна.

Европейският пазител работи със служителите за защита на данни към всяка институция на ЕС, за да осигури прилагането на правилата за поверителност. Той разглежда жалби на граждани, но не е компетентен по въпроси от национално равнище. Институцията си сътрудничи с другите заинтересовани участници в тази област, с европейските национални органи за защита на личните данни (в рамките на група „Член 29“, и т.н.), с институциите и органите на ЕС, както и на международно ниво.

Европейски омбудсман

Интернет адрес: <http://www.ombudsman.europa.eu>

1, avenue du President Robert Schuman, B.P. 403, F-67001 Strasbourg Cedex, France

Телефон: + 33 (0) 3 88 17 23 13

Факс: + 33 (0) 3 88 17 90 62

euro-ombudsman@europarl.eu.int

Европейският омбудсман извършва проверки по жалби относно случаи на лошо управление – например административни нарушения, несправедливост, дискриминация, злоупотреба с власт, липса на отговор, отказ за достъп до информация, безпричинно забавяне в дейността на институциите и органите на Европейския съюз. Омбудсманът е напълно независим и безпристрастен.

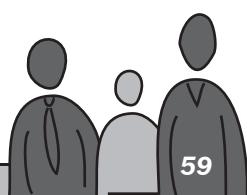
Европейският парламент избра за първи път Европейски омбудсман през 1995 г. Понастоящем омбудсман е П. Никифорус Диамандурос, който встъпи в длъжност на 1 април

2003 г.

Съдът на Европейските общности, Първоинстанционният съд на Европейските общности и Трибуналът на публичната служба на Европейския съюз в качеството им на правораздавателни органи са единствени, които не попадат под юрисдикцията на европейския омбудсман.

Обикновено омбудсманът извършва проверки въз основа на постъпили жалби, но може да започне проверки и по собствена инициатива. Той не може да разследва жалби срещу национални, регионални или местни органи в държавите членки, дори когато жалбите касаят въпроси на ЕС. Европейският омбудсман не е апелативен орган относно решения, взети от тези органи.

Омбудсманът може да отправя препоръки за решаване на случая. Ако съответната институция не приеме неговите препоръки, той може да изготви специален доклад до Европейския парламент. Ако сте гражданин на държава членка на Съюза или сте с постоянно местопребиваване в държава членка, може да подадете жалба до Европейския омбудсман. Фирми, асоциации или други органи със седалище в държава членка на Съюза също могат да подават жалби до омбудсмана.

Консултативни органи

Икономически и социален комитет

Интернет адрес: http://eesc.europa.eu/index_bg.asp

European Economic and Social Committee

99, rue Belliard I B-1040 BRUSSELS

Tel: +32 (0)2 546 90 11

Fax: +32 (0)2 513 48 93

Икономическият и социален комитет (ЕИСК) е създаден през 1957 г. по силата на Римския договор. Той е консултативен орган, който предоставя официална възможност на различните групи по интереси в ЕС да изразят своето мнение по основни въпроси в ЕС. Становищата на комитета се изпращат до по-високопоставените институции — Съвета, Комисията и Европейския парламент.

ЕИСК създава условия за по-активно участие и включване на гражданите в обществения живот и следователно за по-демократично общество в Европа. Съветът на ЕС, Европейската комисия и Европейския парламент трябва да се допитват до ЕИСК, преди да вземат решения по икономическата, социалната и регионалната политика и политиката за опазване на околната среда. Той има основна роля в процеса на вземане на решения в Съюза.

Комитетът избира своя председател и двама заместник-председатели за срок от две години. Димитрис Димитриадис стана председател на ЕИСК през октомври 2006 г. 344 членове участват в работата на ЕИСК. Броят на представителите на

всяка държава-членка от ЕС е приблизително пропорционален на населението ѝ. България има 12 представители.

Членовете се номинират от правителствата на държавите от ЕС, но работят при пълна политическа независимост. Назначават се с четиригодишен мандат и могат да бъдат преназначавани. Заседанията на комитета се провеждат в пленарна асамблея, чито дискусии се подготвят от шест подкомисии, известни като „секции“. Всяка „секция“ се занимава с определени политики.

Членовете на ЕИСК са обособени в три групи, представляващи работодателите, работниците и различни други икономически и социални интереси. Те работят основно в родните си страни.

Европейският икономически и социален комитет има три основни функции: съветва Съвета, Комисията и Европейския парламент — по тяхна молба или по собствена инициатива; настърчава гражданското общество за по-активно участие при определяне на политиките на ЕС; укрепва ролята на гражданското общество в държавите извън ЕС и до-принася за изграждането на консултативни структури.

Комитет на регионите

Интернет адрес: <http://www.cor.europa.eu/>
101, Rue Belliard,-B-10400
Bruxelles
тел. 003222822211

Комитетът на регионите /КР/ е създаден през 1994 г. съгласно Договора за Европейския съюз. Той е

Европейски съюз

консултативен орган, съставен от представители на регионалните и местни власти в Европа. Становището на Комитета на регионите е необходимо, преди да се вземат решения на ЕС по въпроси, свързани с регионалната политика, околната среда, културата, образованието и транспорта — всички засягащи местното и регионалното самоуправление.

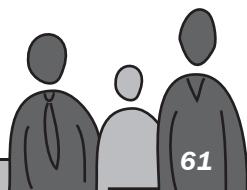
Един от членовете на Комитета на регионите се избира за председател с двугодишен мандат. Люк ван ден Бранде стана председател на КР през 2008 г. Броят на членовете - 344 - е приблизително пропорционален на населението на държавите-членки. България има 12 представители.

Членовете на Комитета са членове или ключови фигури от местните или регионалните власти в своите региони. Те са номинирани за участие в Комитета от националните си правителства, назначават се от Съвета на Европейския съюз за четири години и могат да бъдат преназначавани. Ако някои от тях загубят изборния си мандат в родната си страна, те трябва да напуснат Комитета.

Комитетът на регионите представля местните и регионални гледни точки относно законодателството на ЕС. Това става чрез доклади и „становища“ по предложениета на Комисията. Комисията и Съветът са задължени да искат мнението на комитета, преди взимането на решения по въпроси, засягащи местното и регионалното самоуправление. Комисията, Съветът и Европейският парламент могат да се консулти-

рат с КР и по други въпроси. От своя страна Комитетът може да приема становища по своя инициатива и да ги представя на Комисията, Съвета и Парламента.

Всяка година Комитетът на регионите провежда пет пленарни сесии, по време на които той определя общата си политика и приема становища. Неговите шест комисии се занимават с различни политики и подготвят становищата, които биват обсъждани по време на пленарните сесии. Това са Комисия по политика на териториално сближаване (COTER), Комисия по икономическа и социална политика (ECOS), Комисия по устойчиво развитие (DEVE), Комисия по култура, образование и научни изследвания (EDUC), Комисия по конституционни въпроси, европейско управление и пространство на свобода, сигурност и право-съдие (CONST), Комисия по външни отношения и децентрализирано сътрудничество (RELEX).

62

Финансови институции Европейска централна банка

Интернет адрес: <http://www.ecb.int/ecb/html/index.bg.html>
The European Central bank
Kaiserstrasse 29 | D-60311 Frankfurt am Main | Germany
Postal address
Postfach 16 03 19 | D-60066 Frankfurt am Main | Germany
Telephone (Switchboard) +49 69 13 44 0 Telefax (central) +49 69 13 44 60 00 info@ecb.europa.eu.

Европейската централна банка (ЕЦБ) е централната банка, която отговаря за единната европейска валута - еврото. Основната задача на ЕЦБ е да поддържа покупателната способност на еврото и по този начин ценовата стабилност в еврозоната. Еврозоната включва 15-те страни от Европейския съюз, които въведоха еврото след 1999 г.

Правното основание за единната парична политика е описано в Договора за създаване на Европейската общност и в Устава на Европейската система на централните банки и на Европейската централна банка. Съгласно Устава ЕЦБ и Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) се създават от 1 юни 1998 г. ЕЦБ е създадена като центъра на Евросистемата и на ЕСЦБ.

ЕЦБ и националните централни банки изпълняват заедно поставените им задачи. ЕЦБ има правосубектност според международното публично право.

Европейската централна банка осъществява валутни операции в чужбина и осигурява плавното функциониране на платежните системи.

Европейски съюз

Основната цел на ЕЦБ е да осигури стабилност на цените, така че европейската икономика да не понася щети от инфляция.

ЕЦБ има изключителното право да разрешава емитирането на банкноти в еврозоната. В сътрудничество с НЦБ, ЕЦБ събира статистическа информация, необходима за изпълнение на задачите, или от националните органи или директно от икономическите агенти. Европейската централна банка поддържа работни отношения със съответните институции, органи и форуми както в ЕС, така и в международен план по отношение на задачите, поверени на Евросистемата.

Седалището на ЕЦБ е във Франкфурт на Майн. Управителният съвет е основният орган за вземане решения в ЕЦБ. Той се състои от шестима членове на Изпълнителния съвет на ЕЦБ и управителите на националните централни банки на 15-те държави от еврозоната. Съветът заседава веднъж на две седмици в сградата Eurotower във Франкфурт на Майн, Германия.

Жан-Клод Трише е председател на ЕЦБ. Президентът на ЕЦБ и останалите пет члена на Изпълнителния съвет се назначават от Съвета с мандат от 8 години без възможност за подновяване.

На първото си заседание всеки месец Управителният съвет анализира паричната динамика и икономическото развитие и взема решения, свързани с паричната политика. На второто си заседание Съветът обсъжда главно въпроси, засягащи

други задачи и отговорности на ЕЦБ и Евросистемата.

Европейска инвестиционна банка

Интернет адрес: <http://www.eib.org/index.htm>

100, boulevard Konrad Adenauer
L-2950 Luxembourg

Tel: +352 43 79 - 1

Fax: +352 43 77 04

E-mail: info@eib.org

Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) е финансова институция на Европейския съюз. Банката предоставя средства за инвестиционни проекти от европейски интерес, в частност проекти в полза на по-слабо развитите региони.

ЕИБ е учредена през 1958 г. с Римския договор. Банката е самофинансираща се институция с нестопанска цел, независеща от бюджета на ЕС. Тя се финансира чрез заеми на финансовите пазари. Акционери на банката са държавите членки на Европейския съюз, които са регистрирали съвместно нейния капитал и вноската на всяка държава съответства на икономическата им тежест в рамките на Съюза.

Нейните приоритети в ЕС са насочени към поддръжане на сближаването и конвергенцията, малките и средни предприятия устойчивата околната среда, иновациите, развитието на трансевропейски транспортни мрежи, устойчивата, конкурентоспособна и сигурната енергетика .

Основната ѝ роля е да предоставя заеми за европейски проекти като железноделнични и пътни връзки, летища или програми, свързани с околната

среда. Тя отпуска средства за инвестиране в малки предприятия на територията на ЕС и за икономическо развитие в страните-кандидатки и в държавите от Средиземноморския басейн и Източна Европа (включително Русия), които са включени в политиката на съседство на ЕС, както и страните от Африка, Карибския басейн, Тихоокеанския регион, Азия и Латинска Америка.

Европейската инвестиционна банка е мажоритарен акционер в Европейския инвестиционен фонд, с който образува „Групата на ЕИБ“. ЕИБ взема решенията си за получаване и отпускане на заеми въз основа на достойнствата на всеки проект и възможностите, предлагани от финансовите пазари. Всяка година тя представя отчет за всичките си дейности.

Банката си сътрудничи с институциите на ЕС. Нейни представители участват в работата на някои комисии на Европейския парламент, а Президентът на ЕИБ присъства на заседанията на Съвета, когато той се събира във формат икономически и финансови министри от страните от ЕС.

Решенията на Банката се вземат от следните органи: управителен съвет (състои се обикновено от финансовите министри от всички държави-членки), борд на директорите, който одобрява операциите по отпускане и получаване на заеми и Управителен комитет.

Управителният съвет определя общата политика на банката по отпуска-

Европейски съюз

не на заеми, одобрява счетоводния баланс и годишния отчет, разрешава на банката да финансира проекти извън ЕС и решава как да увеличи капитала. Бордът на директорите се състои от 28 директори - по един номиниран от всяка държава членка на ЕС - и един от Европейската комисия. Управителният комитет е постоянният изпълнителен орган на Банката, който ръководи ежедневната работа, и се състои се от девет члена.

Седалището на ЕИБ е в Люксембург.

Европейски инвестиционен фонд

Интернет адрес: <http://www.eif.org/index.htm>
96, boulevard Konrad Adenauer
L-2968 Luxembourg
LUXEMBOURG
Tel : +352 42 66 88 1
Fax : +352 42 66 88 200

Европейският инвестиционен фонд (ЕИФ) е създаден през 1994 г., за да подпомага малки предприятия. Неговият мажоритарен акционер е Европейската инвестиционна банка, заедно с която той сформира „Групата на ЕИБ”.

ЕИФ осигурява рисков капитал за малките и средни предприятия (МСП), най-вече за нови фирми и предприятия, работещи в областта на технологиите. Освен това фондът гарантира на финансовите институции (като например банките) покриние на заемите, които отпускат на МСП.

ЕИФ не е кредитна институция. Той не предоставя заеми или субсидии

на предприятия, нито прави преки инвестиции в предприятия. Фондът работи посредством банки и други финансови посредници и използва собствени финансови средства или средства, поверени му от ЕИБ или Европейския съюз.

ЕИФ работи в държавите членки на Европейския съюз, в Хърватия, Турция и в трите държави от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕФТА) (Исландия, Лихтенщайн и Норвегия).

3. Европейските институции и Лисабонския договор

На 13 декември 2007 г. лидерите на ЕС подписаха Договора от Лисабон, слагайки край на продължилите няколко години преговори по институционални въпроси. Тогава започна и дългия и сложен процес на ратификацията му от всички държави членки, за да влезе в сила.

До момента 22 държави са одобрили новия европейски договор. На 12 юни 2008 г. Ирландия отхвърли договора на единствения планиран референдум по въпроса. Това предизвика сериозни проблеми пред бъдещето на ЕС, тъй като е предвидено Договора за реформа на ЕС да влезе в сила от 2009 г. Обсъжда се възможността за втори референдум в Ирландия до следващите избори за Европейски парламент през юни 2009 г., но Дъблин ще обяви решението си през октомври.

Договорът от Лисабон изменя сега действащите закони за ЕС и ЕО, без да ги заменя. Той не променя съществено институционалната структура на Европейския съюз, която

остава основана върху триъгълника Парламент-Съвет-Комисия, но въвежда нови елементи, подобряващи ефективността, съгласуваността и прозрачността на институциите в интерес на европейските граждани.

Институциите на ЕС стават седем на брой: Европейски парламент, Европейски съвет, Съвет, Европейска комисия, Съд на Европейския съюз, Европейска централна банка и Сметна палата.

Договорът от Лисабон засилва законодателните и бюджетни правомощия на Европейския парламент, както и правомощията му за одобряване на международни споразумения. Броят на евро депутатите няма да надхвърля 751 (750 плюс председателя), а разпределението на местата между държавите ще се подчинява на принципа на постепенно намаляващата пропорционалност. Принципът означава, че депутатите от страните с най-голямо население ще представляват по-голям брой граждани от тези от страните с по-малко население. Съгласно договора всяка държава членка ще има не по-малко от 6 и не повече от 96 депутата.

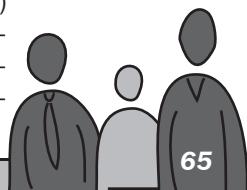
Европейският съвет, който определя общите насоки на политиката на Съюза, става институция на ЕС, но не получава нови правомощия. За сметка на това той се сдобива със собствен председател. Тази нова фигура ще се избира от Европейския съвет за срок от две години и половина и ще има задачата да се грижи за подготовката и последователността на неговата работа и за постигането на консенсус. Дълж-

ността Председател на Европейския съвет не може да се съчетава с други национални мандати.

Съветът на ЕС представя правителствата на държавите-членки. Ролята му остава в общи линии непроменена. Съветът ще продължи да споделя законодателните и бюджетните си компетенции с Европейския парламент и ще запази водещата си роля по отношение на външната политика и политиката на сигурност, както и по отношение на координирането на икономическите политики.

Основната промяна, внесена от Договорът от Лисабон, засяга процеса за вземане на решения. Съветът ще решава с квалифицирано мнозинство освен в случаите, в които договорите предвиждат друга процедура, като например гласуване с единодущие. На практика, с влизането в сила на Договора от Лисабон, гласуването с квалифицирано мнозинство ще обхване много нови сфери на действие (например имиграцията или културата).

През 2014 г. ще бъде въведено също така гласуването с двойно мнозинство от държави (55 %) и население на държавите (65 %), което не само ще отрази двойната легитимност на Съюза, но и ще засили неговата прозрачност и ефективност. Този нов начин на изчисление ще бъде допълнен от механизъм, подобен на „компромиса от Йоанина“, който ще позволи на малък брой страни членки (близки до блокиращото малцинство) да се противопоставят на дадено решение. В такъв слу-

чай Съветът ще трябва да направи всичко по силите си, за да достигне до задоволително за всички страни решение в разумен срок от време.

Договорът от Лисабон променя броя на членовете на Европейската комисия. От 2014 г. нататък броят на членовете на Комисията ще бъде равен на две трети от броя на държавите-членки (т.е. на 18 в Съюз с 27 членки), избрани на базата на равноправен ротационен принцип между държавите. Европейският съвет ще може да променя този брой с единодушие.

Договорът от Лисабон въвежда пряка връзка между резултатите от изборите за Европейски парламент и избора на кандидат-председател на Комисията. Той ще получи право да задължи член на колегията да напусне своята длъжност.

Създаването на поста върховен представител на Съюза за външни работи и политиката на сигурност е едно от най-големите институционални нововъведения на договора от Лисабон. То се очаква да доведе до подобряване на съгласуваността на външните действия на Съюза. Върховният представител ще играе двойна роля: представител на Съвета за външната политика и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията за външните отношения.

Разпоредбите на настоящите договори по отношение на Европейската централна банка (ЕЦБ) и Сметната палата остават без съществени промени. Що се отнася до Съда на Европейския съюз, Договорът от Лисабон му дава нови правомощия,

предимно в сферата на полицейско-то сътрудничество и сътрудничество по наказателни въпроси и прави някои процедурни промени.

Договорът от Лисабон признава и засилва ролята на националните парламенти, които допринасят значително за функционирането на Съюза въпреки, че не са сред неговите институции.

За повече информация и дебати по темата:

http://europa.eu/lisbon_treaty/index_bg.htm

4. Европейски медии

Медийната политика на ЕС е насочена към създаване на европейски медиен пазар, подпомагане и изграждане на конкурентоспособна програмна индустрия, въвеждане на норма за високо-разделителна телевизия.

Като централен посредник за култура, развлечения и информация масмедиите са призвани да изпълняват важна обществена функция. Така медийната политика трябва да се стреми да запазва едно трудно равновесие между икономическите и културните аспекти. Разглеждани като икономически ценности, медиите са подвластни на общовалидните правила на вътрешния пазар. При вестникарските медии принципът за свободен информационен поток в държавите от ЕС е напълно естествен от години и няма нужда от никакви общовалидни разпоредби. На този фон медийната политика на ЕС се ограничава почти изключително върху аудиовизуалните медии.

Филмовите и телевизионните про-

дукции в ЕС се считат за първостепенни инструменти за запознаване с културата и придаване на европейска идентичност. През 1994 г. Европейската комисия предложи зелена книга, която поставя на обсъждане стратегически възможности за укрепване на програмната индустрия. Целта на целенасоченото подпомагане е да се преодолее раздробеността на пазарите, за да се даде израз на културното многообразие на Европа.

RAPID

База данни с официалните съобщения за пресата на европейските институции. На английски език.

<http://europa.eu/rapid/>

Midday Express

База данни с текущи официални съобщения за пресата на европейските институции. На английски език.

<http://europa.eu/rapid/showInformation.do?pageName=midDayExpress&guiLanguage=en>

Europe by Satellite (EbS)

ТВ новинарска агенция на ЕС за новини и събития от европейските институции. Предлага безплатни услуги за телевизионни и радио-журналисти.

<http://ec.europa.eu/avservices/ebs/schedule.cfm>

Euractiv

Новини и анализи за развитието на Европейския съюз. На английски, френски и немски език.

<http://www.euractiv.com/en/HomePage>

EU Observer

Новини и анализи за развитието на

Европейския съюз. На английски език.

<http://www.euobserver.com/>

EUOBSERVER.COM е утвърден онлайн портал за Европейски новини, достигащ всекидневно до аудитория от над 50 000 влиятелни и добре информирани потребители в цяла Европа. Обновяван 24 часа в деножнощието от професионален екип новинари, базирани в Брюксел, сайтът цели да представя актуалното в политическия живот, информирачки Ви за най-важното от него.

Основан е през 2000 г. в подкрепа на развитието и дебата по различни Европейски въпроси. Учреден под формата на организация с нестопанска цел съобразно Белгийското законодателство, той е надежден източник на новини и информация, свързани с ЕС. Редакционно независим, открит и балансиран

European Voice

Седмичен вестник с новини за ЕС. На английски език.

<http://www.europeanvoice.com/>

EU Business

Интернет издание за бизнес новини, свързани с европейската интеграция. На английски език.

<http://www.eubusiness.com/>

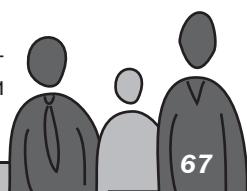
Euronews

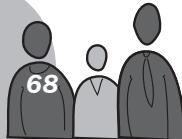
Европейски новини на различни теми. На английски, немски, френски, руски, испански, италиански и португалски език.

<http://www.euronews.net/>

European Agenda

Информация с политическите новини

от Брюксел. На английски език.
<http://www.european-agenda.com/>
New Europe

Седмичник за европейски новини и анализи на политически и икономически теми. На английски език.

<http://www.neurope.eu/>

Europa.bg

многоезичен информационен портал за България и ЕС.

<http://www.europe.bg>

Дневник

Български вестник с информация и новини за Европейския съюз.

<http://evropa.dnevnik.bg/>

EURACTIV.COM

EurActiv.com е независим медиен портал, изцяло посветен на въпросите на Европейския съюз. EurActiv ползва оригинален бизнес модел, основан на пет елемента (корпоративно спонсорство, членство EurActor, излъчване на реклама, проекти на ЕС и синдикално обединение на съдържанието). Той е добре финансиран, а използването на съдържанието му е безплатно.

Порталът EurActiv е утвърден като предпочитана онлайн платформа за националните професионалисти по политиките на ЕС в Брюксел. Той съчетава журналистическа независимост с прозрачност и практическа ефективност и допълва съществуващите медии и институционални сайтове на ЕС.

EurActiv се радва на широка подкрепа от страна на политическите представители, НПО и пресата. Той стои в сърцето на „Общността на действащите лица на ЕС“. Тази «общност»

Европейски съюз

включва няколко хиляди организации и компании, много от които използват неговите услуги.

Отразяването на въпросите на ЕС от EurActiv's е концентрирано върху политическите позиции на действащите лица и се опитва да повлияе на политиките още в пред-законодателната фаза преди отправянето на предложение от Комисията. Като предоставя връзки към пълните текстове на тези предложения, EurActiv осигурява публичност на процесите на влияние върху политиките на ЕС. EurActiv има версии на френски, английски и немски език и партньори в Централна и източна Европа. Порталът използва мощна система за база данни от документи, която позволява връзки към всички необходими документи и позиции по политиките. Съчетавайки експертиза онлайн с новаторски подход към съобщаването на политиката на ЕС, EurActiv обединява:

- Новини за ЕС;
- Редовни "Актуални съобщения по електронната поща": общи (ежедневно) и тематични (седмично/месечно);
- *Linksdossiers*, които наблюдават политическите дебати и отпращат към докладите, изразяващи позиции;
- Анализи на външни наблюдатели;
- Интервюта и профили на политически фигури.

EUROPEANVOICE.COM

EuropeanVoice.com е портал за европейския глас, единственият седмичен вестник, предлагаш независим поглед върху Европейският

съюз. Мисията на European Voice е да провокира дискусия и да осигури публичност на въпросите, свързани с ЕС. Вестникът се е превърнал в основно четиво за европейските политически среди - най-важните хора, взимащи решения в тази област.

EuropeanVoice.com е електронният сайт на European Voice, единственият седмичен вестник с независим по-глед върху ЕС. Мисията на European Voice е да насърчава информирания дебат и това го превръща във важно четиво за общностите, занимаващи се с регуляцията и политиката в ЕС – най-важните личности, вземащи решения в Европа.

Публикуван от The Economist Group от 1995 г. насам, European Voice е напълно независим в своите репортажи и мнения. Той не е обвързан с никоя държава членка, партия или политическа позиция.

Чрез седмичния си вестник и сайта, който се актуализира ежедневно, European Voice предлага независимо, авторитетно и балансирано отразяване на последните новини и анализи от ЕС. Той предоставя изчерпателно дейностите на ключовите институции на ЕС – Европейската комисия, Европейския парламент и Съвета.

3. МОЗЪЧНИ ТРЪСТОВЕ

The European Policy Centre (The EPC)

e-mail:info@theepc.be

URL:<http://www.theepc.be>

„The EPC“ е признат като влиятелен и иновативен мозъчен тръст, специализиран в анализа и монито-

ринга на политиките за европейска интеграция. Центърът играе активна роля за улесняване на участието на правителството, бизнеса, професионалните сдружения, регионалните власти и организацията на гражданското общество в съвместен дебат и за оказване на влияние върху развитието на основните политики, засягащи Европейския съюз.

„The EPC“ работи с група от опитни политически съветници и използва набор от инструменти за насърчаване на диалога и за анализ и обсъждане на възможни политики. Неговите коментари и брифинги за заседанията на Европейския съвет и други важни европейски събития са оценени в цяла Европа. Центърът работи в тясно сътрудничество с други мозъчни тръстове и центрове за развитие на политики, които изследват теми от общ интерес, и развива мрежа от структурирани партньорства с други организации.

Centre for European Policy Studies (CEPS)

e-mail:info@ceps.be

URL:<http://www.ceps.be>

CEPS е сред най-авторитетните и опитни мозъчни тръстове, работещи в Европейския съюз. CEPS служи като водеща платформа за дебат по европейските въпроси, но най-важната му отличителна черта е сълнният изследователски потенциал на неговите членове, допълнен от широка мрежа от партньори по света. Финансирането на

CEPS е от разнообразни източници, включително членски внос, изслед-

Европейски съюз

вания по проекти, грантове, такси за конференции, продажба на публикации и годишен грант от Европейската комисия.

Целите на организацията са да провежда водещи изследвания на политики, които водят до решения на предизвикателствата, стоящи пред Европа днес; да постигне висок академичен стандарт и да запази безусловна независимост; да осигури форум за дискусия за всички участници в процеса на формиране на европейски политики; да изгради мрежи за сътрудничество между учени, създатели на политики и бизнес представители в цяла Европа; да разпространява своите изследвания и позиции чрез периодични публикации и обществени събития.

Разполага с широка членска база от около 120 корпоративни и 130 институционални членове, която осигурява експертиза и практически опит и действа като тестова аудитория за предлаганите от CEPS политики.

Friends of Europe

e-mail: info@friendsofeurope.org

web: www.friendsofeurope.org

Приятели на Европа (FofE) е важен мозъчен тръст, за анализ и дебат на политиките на ЕС, базиран в Брюксел. Това е напълно независима организация с нестопанска цел, която няма национален или политически уклон. От 1999 г. организацията се стреми да стимулира отворен дебат за бъдещето на Европа. Членската маса е млада и влиятелна и не е доминирана от академична, политическа или корпоративна гледна точка. Целта е да бъде осигурен форум за дебат, отворен за национални и Ев-

ропейски създатели на политики, НПО, бизнес лидери, медии и гражданското общество, като се налага неформален и жив стил на общуване.

FofE организира събития и предлага публикации от тяхното провеждане по всички теми, свързани с ЕС, и се концентрира в 5 основни области: институционалната реформа в ЕС; подобряване на комуникацията между гражданите и ЕС; връзките на ЕС с непосредствените му съседи; енергия и околната среда; и социалните предизвикателства в Европа.

Членската маса на FofE продължава да расте с бързи темпове и е съставена от големи корпорации, търговски асоциации, НПО, дипломатически мисии, търговски камари, академични, медийни и регионални организации. Много от членовете участват като основни партньори в годишните срещи на FofE и имат шанса да участват във формирането на дневния ред и да говорят по актуални за организацията и Европа теми.

Hellenic Foundation for European and Foreign Policy (ELIAMEP)

<http://www.eliamer.gr/>

ELIAMEP е изследователски и учебен институт, основан като форум за изучаване на въпроси, свързани с политики в областта на международните отношения, сигурността и Европейските проблеми. Целите на ELIAMEP са да изследва теми, свързани с Европейските политики за международни отношения и сигурност в регионите на югоизточна Европа, Черно море и Средиземноморието и на въпроси, засягащи

европейската интеграция, международната политика, транс-атлантическите взаимоотношения, сигурността и икономиката за да участва и влияе на обществения дебат.

Фондацията предоставя на хората и институциите, вземащи решения в публичния и частния сектор, авторитетна и независима информация, анализи и предложения за действие. Основна цел също така е обучението на професионалисти в областите: предотвратяване на конфликти; управленски и посреднически способности; европейска интеграция, наблюдение на демократични избори и изграждане на гражданско общество; ролята на медиите в гражданското общество; създаване на международни мрежи от лидери, посветени на съвместна работа за подобряване на сътрудничеството в Европа и Средиземноморския регион.

Centre for European Policy (CEP, Centrum fur Europaeische Politik)

<http://www.cep.eu/>

Като експертен център, СЕР създава мост между политиките на Европейския съюз и тяхното възприемане и наблюдение в Германия. Чрез непрекъснат диалог с академичните среди, хората и институциите, вземащи решения, медиите и гражданското общество, центърът осъществява следните дейности: развива концепции и стратегии за икономическите политики на ЕС; наблюдава плановете за регулация на ЕС по конструктивен и независим начин; създава прозрачност и освеменост за Европейските политики и техният ефект в Германия.

CICERO FOUNDATION

<http://www.cicerofoundation.org/>

Фондация Cicero е мозъчен тръст, който цели да предостави широк, глобален форум за дискусия по теми, централни за европейската интеграция. Фондацията се стреми да реализира тази своя цел и да до-принесе за задълбочена дискусия за бъдещото развитие на Европа и Атлантическия съюз посредством конференции, международни семинари за експерти и публикации. Фондацията активно подкрепа интеграцията на страните от централна и източна Европа в Европейския съюз, което обуславя специалното внимание към теми, свързани с интеграцията на тези страни в ЕС и НАТО. Осигуряват се и стипендии за учени от страните от ЦЕЕ.

Europe 2020 / Laboratoire europe'en d'Anticipation Politique (LEAP / E2020)

<http://www.europe2020.org>

LEAP/E2020 е независим изследователски институт, наসърчаващ изследвания в областта на европейските политически прогнози и широкото разпространение на резултати в тази област. В същото време LEAP/E2020 осигурява поддръжка за новаторски инициативи, насочени към увеличаване на капацитета на Европейския съюз за справяне с предизвикателствата на 21 век, а именно: демократизация на ЕС; създаване на обща външна политика (в частност, разработките на GlobalEurope 2020); задълбочени анализи на цялостната глобална криза.

Европейски съюз

Изследователските теми включват икономическо и политическо управление; външна политика, стратегически изследвания.

Notre Europe

<http://www.notre-europe.eu/>

Notre Europe е независим мозъчен тръст, който публикува анализи и предложения за политики. Той цели „да измисли Обединена Европа“. Стреми се да създава разумни анализи и предложения за политики, които работят за по-близък съюз на хората в Европа. Публикациите на Notre Europe са предимно продукт на собствените му изследователи, но също така се търсят външни учени и други представители на академичните среди.

Всички анализи и предложения на тръста са свободно достъпни на неговата Интернет страница на френски и английски език, а понякога и на немски език. Notre Europe се стреми да мисли самостоятелно и да работи в духа на общественото благоденствие. Организацията е член на European Policy Institutes Network (EPIN) и често работи в партньорство с други организации.

Centre for European Reform (CER)

<http://www.cer.org.uk>

CER е мозъчен тръст, целящ подобряване на качеството на дебата за Европейския съюз. Това е форум за хора с идеи от Великобритания и цяла Европа, който дискутира многообразните политически, икономически и социални предизвикателства, стоящи пред Европа. Тръстът се стреми да работи съвместно с

други подобни организации в други европейски страни, в Северна Америка и останалия свят.

CER е про-европейски, но не и некритичен. Той разглежда евро-интеграцията като принципно полезна, но осъзнава, че в много области съюзът не работи добре. Поради това CER се стреми да настъпчава нови идеи за реформиране на Европейския съюз.

Institute of International and European Affairs (IIEA)

<http://www.iiea.com/>

IIEA е мозъчен тръст в областта на изследването на политики, базиран в Дъблин, Ирландия. Той предлага на своите членове ранно известяване за развитието на политиките на ЕС, задълбочен анализ за тяхното влияние в Ирландия и Европа и сигнализира за ключови политики, които засягат бизнес климата.

Домът на Европа (Europe House), основната сграда на института в Дъблин, дава достъп до форум за диалог между представители на правителството, бизнеса, индустрията, обществените служители, дипломатическите представители, правистите, НПО, търговските организации, медиите и академичните среди.

Примери за процеса на диалог между ЕС и НПО

Два примера за процеси на диалог между ЕС и НПО, които по своя характер представляват инструменти за изследване в дълбочина на проблемите и предизвикателствата. Темите на избраните примери са: Европейският конвент и Конституционният договор и Европейският многостранен форум за корпоративна социална отговорност.

1. Европейският конвент и Конституционния договор

Макар на НПО на всички нива да са предоставени възможности за следене и принос към работата на Конвента (най-вече чрез уебсайтове), често абстрактният и технически характер на дебата, заедно с необходимостта от бърза реакция при определено развитие, води до закономерността тези НПО, имащи постоянно присъствие в Брюксел, да съумяват да дадат най-пълноценен принос към процеса. Участниците трябваше да разполагат с широки познания за процесите в ЕС, както и с времето и обосновката, за да се фокусират върху относително пространният дебат между членовете на Конвента относно ролята и структурата на ЕС.

НПО, които успяха да влязат в този диалогичен кръг, възприеха процесите в Конвента като отворени и достъпни и успяха да извоюват промени в проекта на конституционния текст. Оценките на Конвента са като цяло позитивни по своя характер. Но неуспехът да бъдат ангажи-

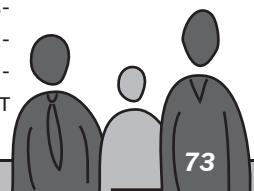
риани национални НПО или да се организират дебати на национално ниво означава, че е имало сериозно разминаване във възприятията в и извън Брюксел. Фактът, че тази пропаст така и не бе адресирана като проблем, рикошира върху поддръжниците на Конституционния договор, когато последният бе отхвърлен от Франция и Холандия през първата половина на 2005 г.

Въпреки водещото символично значение на Конституционния договор с оглед приноса на НПО в разработването на европейски договор, неуспехът дебата да бъде изнесен извън Брюксел в крайна сметка повлия на оценката на Конвента като модел на гражданско диалог.

1.1 Участието на НПО в разработването на Конституционния договор

Конвентът за бъдещето на Европа беше създаден от Европейския съвет с Декларацията от Лаакен за бъдещето на Европейския съюз от декември 2001 г. Конвентът имаше за задача “да реши три основни предизвикателства: как да приближи гражданите, и най-вече младите хора, до европейския проект и европейските институции; как да организира политиките и европейското политическо пространство в разширения Съюз; и как да превърне Съюза в стабилизиращ фактор и модел в новия, многополюсен свят”.

Конвентът се състоеше от представители на държавите-членки, националните и Европейски парламенти и на Комисията. Политическият

център на Конвента беше неговият Президиум, чиято роля беше „да даде начален тласък на Конвента, да подготви проект за дневен ред на пленарните заседания и да осъществява надзор на дейността и организацията на Форума“. Именно този Форум беше механизът, предвиден в Декларацията от Лаакен с оглед отчитане мнението на гражданското общество: „с цел дебатът да бъде на широка основа и да включи всички граждани, се създава Форум на организациите, представляващи гражданското общество. (...) Форумът ще представлява структурирана мрежа от организации, получаващи редовно информация относно дейността на Конвента. Тяхното участие ще служи като принос към дебата“.

НПО се опитаха да се възползват от признаването на приноса им с Декларацията от Лаакен, за да бъде постигнат редовен и организиран диалог в Конвента – и освен това да гарантират признаването на концепцията за граждански диалог в рамките на ревизираните Договори подобно на начина, по който профсъюзите и работодателите успяха да получат признаване на техния „социален диалог“ в рамките на Договорите десет години по-рано. Широк кръг от НПО, работещи в сферата на защита на правата и ценностите, организираха своя Контактна група на гражданското общество, за да защитят исканията си за организиране на диалога пред Конвента и отвъд него.

Макар приносът на НПО да не беше формално признат, общото им впечатление от Конвента бе, че той

функционира по начин, „показващ подкрепа за гражданския диалог, както и че дейността му е отворена и прозрачна (...) [беше] като чукане по врата, отворена врата, през което можехме да гледаме, макар да не бяхме вътре“. Въпреки ролята на уеб-версията на Форума като място, служещо единствено за трупане на мнения по проблемите, заседанията на Конвента – не и тези на Президиума – бяха публични, а възможностите за неформално лобиране значителни. НПО можеха да следят процеса на приемане на промени в проекта за Конституционния договор. Достъпът до отделните членове на Конвента беше като цяло безпроблемен и те често се обръщаха към НПО за помощ при изработването на промените към текста на договора.

Възможността за директен принос на НПО към работата на Конвента настъпи със серията от публични разисквания, организирани през юни 2002 г. Въпреки ограниченото време, предвидено за всеки представител на НПО, което означаваше, че участието им може да послужи единствено за набелязване на проблемите, интересуващи НПО, общото усещане бе за особеното символично значение на разискванията: това беше „първият път, когато даден договор се подготвя с подобно участие (...) [това е] знак за еволюиращ процес, за еволюираща готовност за организиране на диалог с гражданското общество“. Последваха още пленарни заседания от интерес за НПО – за социална Европа през ноември 2002 г. и за демокра-

цията чрез гражданско участие през април 2003 г.

Общото позитивно мнение за Конвента бе донякъде разсейно от усещането на НПО, че макар участието им да е търсено, липсва задоволителна двупосочна обмяна на мнения. По-разочарованите от НПО дори изразиха мнение, че “взаимодействието с Конвента доказва съществуването на черни дупки. Изпращаш нещо, но оттам никога не излиза нищо. [Нямаше] отговор на нито едно от писмата. Нито потвърждение, че са получени. Нищо”.

След като самият Конвент приключи дейността си през юли 2003 г., състоялите се през октомври 2003 г. и юни 2004 г. междуправителствени конференции бяха закрит форум, където можеха да бъдат извършени промени без знанието или влиянието на НПО. За някои това беше “основният проблем”, а именно че междуправителствените конференции “могат да отменят всичко постигнато дотук”.

По отношение резултата от Конвента – окончателният текст на Конституционния договор – според НПО те бяха извоювали да бъде включен член, предвиждащ задължение за институциите на ЕС да се консултират с гражданското общество. Член I-47 предвижда, че “институциите следва да поддържат открит, прозрачен и редовен диалог с представителните сдружения и гражданското общество, а Комисията провежда широки консултации със заинтересованите страни с цел да гарантира, че действията на Съюза са съгласувани и прозрачни”. В допълнение,

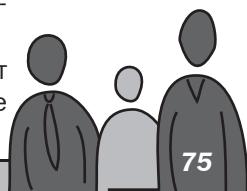
същият член допуска възможността самите граждани да предлагат законодателни инициативи пред Комисията при условие, че предложението е в рамките на правомощията на Комисията и че броят на подкрепящите предложението е над 1 million граждани, разумно разпределени сред страните-членки.

Същинският проблем, стоящ в сърцевината на отхвърлянето на Конституционния договор по време на референдумите във Франция и Холандия, беше провалът в установяването на адекватна комуникация относно процеса с европейските граждани, симптом и причина за който е липсата на каквото и да било смислено пряко участие на националните НПО.

1.2 Липсата на отзук извън Брюксел

По преобладаващо мнение Конвентът е бил “абсолютно непознат на национално ниво. Макар европейските мрежи от НПО да дадоха указания за действие на националните си членове и да се опитаха да получат мнението им относно политическите документи, депозирани във Форума, тези усилия се сблъскаха с усещането на националните НПО, че Конвентът и неговият продукт, текстът на Конституцията, нямат много общо с тях. НПО, осъществяващи специфични задачи на национално ниво, нямат капацитета или задълбочените познания относно делата на ЕС, за да възприемат в цялостен вид ‘ролята на ЕС’ – дебатите”.

Самият Конвент направи твърде

малко, за да изнесе дебата извън кръга на посветените, в който беше ограничен. На теория членовете на Конвента трябваше да комуникират свършеното от тях, както и да търсят участието на гражданското общество в собствените си страни. Въпреки това отчетите, представени пред Президиума през март 2002 г., се свеждаха единствено до количествени описание на проведените срещи или форуми, вместо да служат като средство за отчитане на становището на националните НПО.

Въпреки отправените предупреждения правителствата, продължаващи с процеса на ратификация на Конституционния договор след подписването му в Рим през октомври 2004 г., изглежда са действали при фалшиво усещане за сигурност и не са били подгответи за аргументите на групите, откряващи се по време на френските и холандските кампании за отхвърляне на Договора, но които като цяло не са участвали в процесите в Конвента. Ратификационните кампании се фокусираха върху теми – потенциалното приемане на Турция, Директивата за услугите – интересуващи гражданите, разсъждаващи върху общите цели на ЕС, но същевременно озадачаващи за онези, които от две години бяха оплетени в дебата относно техническите детайли на Европейския конституционен договор.

1.3 Ефектът от отхвърлянето на Конституционния договор

След отрицателния вот във Франция и Холандия държавите-членки и Комисията преминаха в „период на размисъл“, за да осмислят пропаст-

та между разбиранятията на гражданиците от една страна и на политиците и длъжностните лица от друга, проявила се чрез реакцията към Конституционния договор. Този период на размисъл „трябва, на първо време, да бъде използван за широк и интензивен дебат относно европейските политики. Всяка една визия за бъдещето на Европа трябва да е основана върху ясна представа за нуждите и очакванията на гражданиците“.

Пътят към преодоляване на различията се състои в „демокрация, диалог и дебат“, План-Д за „включване на гражданиците в широка дискусия за Европейския съюз – какво е предназначението му, на къде се движи и какво би трявало да върши“. План Д и свързаната с него Бяла книга за европейската комуникационна политика, и двете изготвени от Европейската комисия, представляват най-същественият отговор на отхвърлянето на Договора за Конституция. Подобни инициативи се предприемат от онези, за които Конституционния договор е от най-голямо значение. Но мнението на НПО е, че ръководната роля на Комисията крие риск от повтаряне, а не разрешаване, на различията с гражданите – проблем, който засегна и Конвента, както и че Комисията сама по себе си е институция, от която гражданите са се отчуждили.

Тази институция е склонна да смята, че идвашите от нея предложения биват отхвърлени само защото не са били добре представени пред обществото и гражданите не си ги разбрали правилно; смята се, че нови

решения са необходими единствено в комуникационен, но не и в съдържателен аспект. Но за гражданите, както и за организацията на гражданското общество, проблемът не е в броят на механизмите за комуникация или форумите, а в качеството на дебата и степента, до която приносът им бива вземан предвид.

Самата Комисия признава, че “основната отговорност за реакция спрямо необходимостта от период на размисъл лежи върху държавите-членки. Всички те са се ангажирали да инициират широки национални дебати за бъдещето на Европа”. Тя също така заяви позицията си, че “Европа има нужда да намери своято място в съществуващите национални, регионални и местни публични сфери, а обществената дискусия сред държавите-членки трябва да се задълбочи. Това е задължение на първо място на обществените власти в държавите-членки.

При все това държавите-членки не са особено склонни да поемат това свое задължение. Всички те бяха задължени да докладват на Съвета в края на 2005 г. за предприетите от тях мерки за иницииране на национален дебат след негативния вот на Франция и Холандия. Но както и докладите до Конвента от март 2002 г., и тези съдържат единствено изброяване на събитията и описание на информационните инструменти, с които НПО, а още по-малко гражданите, не са особено наясно.

Европейският икономически и социален комитет се опитва да запълни нишата, която си е определил по време на Конвента – но която

според него бе заплашена от спорните договорни текстове, касаещи гражданския диалог – и да укрепи позицията си на посредник между институциите на ЕС и гражданското общество. През февруари 2004 г. беше създадена Контактна група, която трябва да спомогне за ясната визия в действията на ЕИСК по отношение на тези организации и мрежи”. Макар НПО да поставят под съмнение ефективността на ЕИСК и уместността именно той да поеме тези функции, някои заеха по-практична позиция, признавайки че по този начин поне се създава нов канал и публична аrena за диалог.

Процесът на изработване на Европейски конституционен договор беше до голяма степен хаотичен. В началото не беше ясно, че именно Конституционният договор ще бъде крайният продукт от дейността на Конвента, като липсваше и добре начертана карта на цялостния процес. Този несвързан начин на действие отвори място за НПО да се позиционират като групи, предоставящи ценни експертни съвети на онези, в чиито ръце бе оформянето на крайния текст.

Но предупрежденията на НПО, че Конституционният договор не е получил отзив сред гражданите, останаха нечути. Държавите-членки явно бяха подценили обхватата на дейността на Конвента и не бяха успели да предвидят начина, по който ще бъде достигната целта. Интересът на националните правителства към Конституционния договор се

Европейски съюз

оказа по-слаб от този на Конвента, а след това и на Комисията. Тяхната заинтересованост от съживяването на Конституционния договор е в пряка зависимост от местните и краткосрочните политически императиви. За да бъде провокиран по-голям граждански интерес към Европейския конституционен договор, трябва да бъдат положени по-значителни и адекватни усилия за преодоляване на дистанцията между хората и ЕС. НПО сами не биха могли да запълнят празнината между управляващи и управляеми, но по-интензивният диалог би бил от полза за правителствата в опита им да направят Европа по-разбираема, а националното политическо пространство по-европейско.

2. Европейският социален форум за корпоративна социална отговорност

Европейският многостранен форум за корпоративна социална отговорност (наричан по-нататък Форумът) в много отношения представляваше иновативен механизъм за диалог по набоял сред европейските среди въпрос. От самото си създаване обаче, Форумът се възприемаше от НПО като “диалог между групи, които трудно биха постигнали съгласие (...).” Независимо дали ще бъде определена като вътрешно разделена и неясна по отношение на задачите на Форума, или пък като умишлено създадена като инструмент, обречен на провал, така или иначе ролята на Комисията се оказа недостатъчна и не особено полезна. Повечето от поуките, които биха могли да се извadят от протеклия Форум, са негативни, отнасящи се до аспекти на диалога, които не би трябвало да бъдат повтаряни като грешки.

2.1 Началото на Форума

Зелената книга, издадена през юли 2001 г., за първи път даде сигнал за намерението на Комисията да изработи своя позиция за корпоративната социална отговорност (КСО). КСО беше възприета като значима за ЕС заради възможността да даде “позитивен принос към стратегическата цел, определена в Лисабон, [а именно, да се превърне до 2010 г. в най-конкуренцияспособната и динамична икономика в света, основана на знания, способна да постигне устойчив икономически растеж с повече и по-добри работ-

ни места и по-голямо икономическо сближаване]”. На заинтересоваността към КСО беше отговорено със създаването на Работния документ на Комисията по заетост и социални въпроси на Европейския парламент, изготвен в отговор на Зелената книга, и вследствие засиления интерес към проблема на тогавашния еврокомисар по заетостта и социалните въпроси, Ана Диамандопулу.

Самата Зелена книга предлагаше да бъде създаден такъв Форум, заявявайки че “цели инициирането на широк дебат как Европейският съюз би могъл да насърчи Корпоративната социална отговорност както на европейско, така и на международно равнище (...) предлага подход, основан на задълбочаване на партньорството, в което активна роля имат всички заинтересовани участници”. При съпоставянето на коментарите по Зелената книга, Комисията заяви, че “многобройни отзиви, идващи от различни групи заинтересовани страни, са призовали за иницииране на Европейски многостранен форум за КСО”.

Три кръгли маси се състояха в средата на 2002 г. като “част от предварителните опити за организиране на бъдещ Европейски многостранен форум по въпросите на КСО”: за Етичните кодекси, за инструментите и стандартите на КСО и за отчетността при КСО. Под ръководството на ГД „Заетост и социални въпроси” на кръглите маси присъстваха обично между 40 и 50 представители на заинтересованите страни, попадащи в категориите ‘работодатели’, ‘профсъюзи’, ‘потребители’, ‘граж-

данско общество’, ‘бизнес мрежи’, ‘експерти’ и ‘други организации’. По време на първата среща през април 2002 г. участниците изразиха желание да дадат своя коментар за процедирането и дейността на Форума. В отговор на тяхното искане Комисията изработи и разпространи основен документ, съдържащ предложения за целите и състава на Форума, като даде срок от близо месец за отговор.

Това беше поантата на приноса на НПО към организирането на Форума, тъй като у тях се създаде усещането за участие в договарянето на формалните цели и работните методи на Форума, при това с успех, чрез включването на препоръка в рамките на Платформата за социалните НПО във Форума да бъдат разграничени „политическите“ срещи на високо ниво от групите, занимаващи се с техническите въпроси. За разлика от тях, основната работодателска асоциация Съюз на индустриалните и работодателски конфедерации в Европа (СИРКЕ), определи дискусииите за Форума, проведени още в процеса на експерименталните кръгли маси, като “незрели и прибръзани”, а идеята за самия Форум “като повтарящ съществуващите дискусии и нямаща легитимност”.

Бялата книга на комисията от юли 2002 г. взе предвид коментарите и определи целта на КСО Форума като “насърчаващ прозрачността и сближаването на практиките и инструментите на КСО чрез: “обмен на опит и добри практики между участниците

Европейски съюз

на ниво ЕС; съгласуване на съществуващите инициативи в рамките на ЕС и търсене на общ за ЕС подход и ръководни принципи, включително като основа за диалог в рамките на международни форуми и с трети страни; определяне и изследване на областите, в които са необходими допълнителни действия на европейско ниво.”

До официалното откриване на Форума на 16 октомври 2002 г. тези цели бяха допълнително прецизирани: “с целостната идея за поощряване на корпоративната социална отговорност, КСО ЕМ Форумът ще насърчи иновациите, прозрачността и сближаването на практиките и инструментите на КСО чрез:

- разширяване на знанието за взаимодействието между КСО и устойчивото развитие (включително ефектът му върху конкурентноспособността, социалното сближаване и защитата на околната среда) чрез улесняване обмена на опит и добри практики и хармонизиране на съществуващите инструменти и инициативи за КСО със специален акцент върху специфичните аспекти на дейността на МСЕ (Малки и средни предприятия);

- изследване на проблема за създаване на общи ръководни принципи относно практиките и инструментите на КСО, като се вземат предвид съществуващите на ниво ЕС инициативи и законодателство и съгласувани на международно равнище инструменти, като Ръководството за мултинационални предприятия на ОИСР, Европейската социална харта на Съвета на Европа, основните

конвенции на МОТ относно заетостта и Международната харта за правата на човека”.

Включването изобщо на втората цел, дори и в неопределена редакция, представляваше истинска победа за НПО.

2.2 Членство и процедури

Дейността на Форума премина като смесица от срещи на високо ниво, предназначени да направят преглед на политическия напредък към постигане на набелязаните цели и поредица от кръгли маси, имащи за цел разглеждането в детайли на четири основни проблема: повишаване на познанията относно КСО и оптимизиране обмена на опит и добри практики; поощряване на КСО сред Малките и средните предприятия (МСП); преодоляване на различията и по-голяма прозрачност на практиките и инструментите на КСО; както и аспектите на развитие на КСО. Членството във Форума беше разпределено в рамките на четири сектора: профсъюзи, работодатели, НПО и ‘бизнес организации’. Този баланс на заинтересованите страни, в частност включването на новото „семейство заинтересовани страни“ от бизнес организации, според някои НПО е предизвикало “структурен дисбаланс на Форума”. Други НПО оценяват баланса на участници като неподходящ, без обаче да възприемат този недостатък като определящ спрямо окончателния изход от Форума.

Самите НПО бяха разпределени в зависимост от сферата им на дейност – социални въпроси, развитие, околна среда, човешки права и по-

требители. Там, където според Комисията бяха налице ясни посредници – както в случая със социалните и екологичните НПО – тя с готовност остави НПО сами да решат кои да бъдат конкретните им представители. В случаите, когато липсваше подобна платформа на ниво ЕС, като при НПО, работещи в сферата на развитието, местата бяха пряко или произволни определени за конкретни групи, в случая Оксфам Интернешънъл и Организацията за справедлива търговия (Fairtrade Labelling Organization).

Липсваха формални критерии за предварителна проверка на организацията, предшестваща поканата им за участие във Форума. Двама представители от всеки сектор бяха поканени в Координационния комитет, имащ за задача подготовкa на срещите в рамките на Форума. Групите по защита на околната среда не бяха сред първоначално поканените за участие в Координационния комитет и получиха място едва след като наблегнаха на факта, че обхватът на КСО включва екологичните аспекти в не по-малка степен от социалните. В крайна сметка местата на НПО бяха предоставени на представители на Платформата на европейските социални НПО и нейния еквивалент при групите за защита на околната среда, тогавашните Зелени 8. НПО от своя страна навреме организираха поредица от ползотворни срещи с цел обмен на мнения и информиране на членовете си в Координационния комитет.

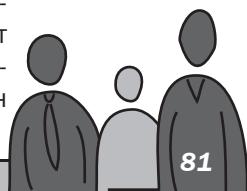
Макар да имаше предвидено финансиране за участие във Фору-

ма на групите със седалище извън Брюксел, отговорността за принос към дискусионния процес падна най-вече върху НПО, базирани в Брюксел. НПО вероятно са информирали своите партньори и членове на национално ниво относно развитието на Форума, но не счетоха за нужно да им дадат указания, а срещите бяха до голяма степен ad hoc, за да позволят подобни консултации на място. Типично, “беше дадена информация по ключовите моменти на Форума, но имаше твърде малък принос на националните членове – това не беше сред техните приоритети”.

2.3 Резултатът от Форума

НПО скоро се разочароваха от развитието на Форума, който според някои е послужил като “чудесна възможност за фирмен PR”, а НПО не са били подгответи да отговорят адекватно на добре подгответните презентации на примери за КСО в действие. Разполагайки с повече ресурси за пълноценно участие във Форума, представителите на бизнеса ставаха все повече на брой спрямо НПО, заедно с растящата неудовлетвореност на последните и респективното им нежелание да присъстват на всички срещи.

Докладът “Европейски многостранен форум за КСО: Крайни резултати и препоръки” бе, според един от членовете на Координационния комитет, продукт на “труден процес” на преговори. Явно участниците не бяха достатъчно наясно, че докладът трябва да представлява консенсусен

Европейски съюз

документ. Докато един от представителите на НПО в Координационния комитет призова докладът да включи различните мнения, изразени в рамките на Форума, други членове на Комитета – най-вече СИРКЕ – блокираха подобен подход. Резултатът бе превърщането на доклада в описание на “най-малкия общ знаменател” на позициите на участниците, като “ крайният процес на написване и преговори игнорира реалността и нюансите на дебатите по време на кръглите маси и отрази пряко предварително оформените позиции на ключовите длъжностни лица от ЕС и на най-влиятелните лобисти (бизнес групите)”.

Последва известно протакане на процеса по окончателното на доклада. Обръщението, което трябваше да последва от Форума, дойде едва две години след последната среща, състояла се в неговите рамки. Тази липса на завършеност беше “очевидно силно разочароваваща” за участниците от страна на НПО. Някои от тях – най-вече участниците извън Брюксел – определиха Форума като отчуждаващо преживяване и оттогава “избягват добилия популярност проблем за КСО” или изобщо се въздържат от участие в подобни консултации на ниво ЕС.

Скептицизмът на НПО личи и от опасенията, че компромисният характер на доклада може да представлява “един нереалистичен консенсус, който би бил използван за оправдаване продължаването на безответорни и нерационални биз-

нес модели”. Дори преди изработването на новото Обръщение за КСО от 22 март 2006 г., за участниците във Форума от страна на НПО той бе протекъл при доминираща роля на ГД „Предприятия” и/или СИРКЕ, черпейки легитимност от връзката си с доклада на Форума. На 9 март Платформата на социалните НПО, Амнести Интернешънъл и Конфедерацията на европейските профсъюзи изразиха беспокойството си, че “след като до момента не са получили отговор на въпросите, останали нерешени по време на дебата в рамките на Форума, организациите, подписващи настоящата декларация биха искали да изразят основателния си страх от небалансиран, едностранични подход към КСО, който взема предвид единствено гледната точка на една от заинтересованите страни”.

2.4 Основания за създаването на Форума

НПО участниците като цяло са на мнение, че първата цел на Форума – обмен на знания и опит относно КСО практиките – е до голяма степен постигната. Непостигането на напредък по отношение на втората цел оформя крайната оценка на НПО за целия процес – по-голямото разбиране относно позициите за КСО на останалите заинтересовани страни - се оценява като недостатъчно оправдание за серията от срещи, продължили цели две години. В основата на оценката на Форума като неуспешен стои ролята, поета от Комисията. Тя инициира процеса, събра заинтересованите страни на едно място, след което по същество

остана на заден план.

Участниците във Форума имат основни различия относно това дали КСО трябва да е изцяло доброволна инициатива на компании, или рамка, основана на правни стандарти и правомощия, прилагани и под надзора на публичната власт. След като Комисията е публичната институция, която е отговорна за изработването и контрола по отношение каквато и да било рамка на КСО на ниво ЕС и след като за НПО целта на Форума е била да определи ролята на Комисията по повод на КСО, оставането вътрешни от дебата може да се определи като неуместно или дори като умишлено насочване на процеса към стерилна обмяна на твърди позиции.

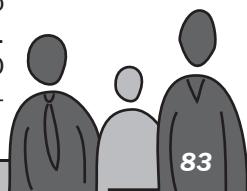
Хората в Координационния комитет бяха най-силно потърпевши от липсата на указания от страна на Комисията по време на изготвяне на окончателния доклад. Докладът на практика говореше за ролята на ЕС по въпроса с КСО без някакъв значим принос от страна на Комисията по отношение на възможните граници. Мнението, че Комисията принципно е имала добри намерения при инициирането на Форума предпоставя, че Комисията е трябвало да бъде активен участник във Форума, вместо да има чисто съдействаща роля в процеса. При все това характеризирането на ролята на Комисията като съдействие се отхвърля от други групи, смятащи че "цялото нещо е било създадено като безплодно" и че е "установена практика [да се създават] хаотични и разтегнати процеси", които са само за-

губа на време за НПО без да водят до резултат.

На очевидния въпрос защо изобщо са участвали група НПО отвелят, че усещането им е било, че са били "подведени с отворени очи и [че не е било неразумно] да се ангажираш с отворени очи, просто за да видиш дали няма да излезе нещо добро". За НПО е било трудно да откажат участие изобщо, да заявят от самото начало, че според тях процесът няма да даде резултат. Макар някои НПО да се обявиха за оттегляне от Форума, постигането на съгласие за такъв ход би било трудно. Някои организации искаха да избегнат отговорността за провала на Форума да падне върху НПО; за други присъствието им даваше отговор, когато членовете им задаваха въпроса какво се прави относно КСО на ниво Брюксел. Ползите от Форума при ретроспективния поглед се свеждат и до следното: "След това НПО бяха критично настроени, но към онзи момент това беше единственото значимо събитие в тази област (...) [НПО] попаднаха във водовъртежа на събитието (...) различията между отделните групи затрудниха възможността за последващо отдръпване".

2.5 Организационните предизвикателства пред представителите на НПО

Представителите на НПО във Форума имаха многобройни задължения – към собствената си НПО и към по-широката мрежа, от която са част и от името на която щяха да участват. Мрежите от НПО обединяват разноо-

бразни позиции; на техните представители им липсва гъвкавост да договарят общи позиции в рамките на процеси като този Форум. За разлика от тях представителите на бизнеса и работодателите имаха изначалната възможност да вложат повече време и енергия в подготовката на участието си и техните стратегии бяха в по-малка степен затруднени от вътрешни проблеми, свързани се с представителството. Поради това някои НПО говориха за усещане, че бизнесът и работодателите са имали възможността да "изиграят картите си по-добре".

Поредицата от срещи, организирани от НПО с цел тяхната подготовка и тази на представителите им в Координационния комитет, се оказват като ефективен отговор на възникналото предизвикателство, свързано с координацията. Създаването на нова мрежа от НПО, Коалицията от НПО, работещи в сферата на Корпоративната отчетност, сочи, че все още има нужда от механизъм за координация на стратегиите на НПО. Фактът, че създаването ѝ е било най-вече под действието на националните платформи от НПО показва решимост за преодоляване на пропастта между процесите в Брюксел и заинтересованите национални НПО. В същото време се забелязва склонност процесите в Брюксел да бъдат оценявани по-високо от национална перспектива и да се избягва прякото участие в тях, просто защото това са мероприятия на НПО, базирани в Брюксел.

За участниците от страна на НПО като цяло Форумът "даде възмож-

ност за научаване на нови неща и създаване на нови контакти, но НПО не са заявили участие с учебна цел, а с цел политически резултат, какъвто очевидно не е произлязъл, нито е имало изгледи да настъпи". Логиката на процеса, започнал със Зелената книга, дала начален тласък на Форума бе, че целта на събитието и тази на неговия заключителен документ е да посочи бъдещите действия на ЕС за напредък в областта на КСО. Пасивният подход на Комисията – умишлен или не – измести фокуса на Форума към простото излагане на срещуположни позиции: "началната позиция и целите на различните участващи сектори бяха прекалено различни, за да може да се постигне никакво особено единомислие".

При такъв обхват на Форума и избягвайки собствената си роля относно КСО Комисията трябва да отговори на въпроса "как очаква такъв [голям обхват] заинтересовани участници да излязат с обща позиция и какъв е смисълът от изработването на подобен документ [като заключителния доклад]?", Новото обръщение претендира, че се основава на постигнатото съгласие и направените препоръки по време на Форума. Това провокира и определянето на процеса в новинарския уебсайт на EC Euractiv като: "неприключил спор между Комисията и НПО по КСО".

1. ГД Развитие

30 групи

- E01677 - Ad Hoc Expert Group for Forest Law Enforcement, Governance and Trade
- E01582 - Coordination avec les bailleurs de fonds (Strategic Partnership with Africa)
- E01583 - Coordination de la Politique de l'élevage et de la santé animale / Member States Livestock Experts Group
- E01603 - Corporate Social Responsibility (CSR) Stakeholder Forum Development Round Table
- E01811 - Development Expert Group
- E01721 - EC - World Bank Expert Group on Collaboration in the Field
- E01612 - EU Directors General for Development
- E01586 - European Tropical Forest Advisers Group
- E01871 - Expert Group for a European Development Research Network
- E01614 - Expert Group on Commodities
- E01615 - Expert Group on Migration and Development
- E01659 - Expert Group on Multilateral Environmental Agreements (MEA)
- E01580 - Forum de Partenariat PTOM (pays et territoires d'outre-mer)/EU
- E01599 - Governance in EU Development Cooperation Policy
- E01584 - Groupe Experts Pêche
- E01592 - Groupe d'experts Agriculture et Développement rural
- E01585 - Groupe d'experts Lutte contre la Désertification
- E01588 - Groupe d'experts sur la

recherche agronomique

E01600 - Intégration Economique régionale / Regional Economic Integration

E01605 - Member States Education Experts

E01617 - Member States and World Bank Financial Expert Group

E01606 - Member States' Cultural Cooperation Experts

E01604 - Member States' Development Health, AIDS and Population Experts

E01611 - Member States' Expert Group on Energy

E01609 - Member States' Expert Group on Transport

E01610 - Member States' Expert Group on Water

E01607 - Member States' Gender Experts

E01581 - Member States' experts on Information Society and Development

E01608 - Member States' experts on Research and Development

E01587 - Poverty and environment partnership group

2. ГД Заетост, социални

въпроси и равни възможности

67 групи

E01206 - Agents biologiques au travail

E01226 - Aménagement du temps de travail

E01219 - Capital humain et emploi

E01200 - Collectes des données en matière de discrimination

E01218 - Comité consultatif dans le domaine des pensions complémentaires

E01238 - Comité consultatif de

Европейски съюз

- l'égalité des chances entre les femmes et les hommes
E01784 - Comité consultatif pour l'examen des questions en matière de libre circulation et de l'emploi des travailleurs
E01211 - Comité consultatif pour la sécurité et la santé sur le lieu de travail
E01783 - Comité consultatif pour la sécurité sociale des travailleurs migrants
E01207 - Comité de l'emploi (EMCO)
E01217 - Comité des hauts responsables de l'inspection du travail
E01208 - Comité du Fonds social européen (FSE)
E01216 - Comité scientifique en matière de limites d'exposition professionnelle à des agents chimiques
E01785 - Comité technique pour la mise en oeuvre de la réglementation en matière de libre circulation et de l'emploi des travailleurs (caractère consultatif)
E01243 - Commission administrative pour la sécurité sociale des travailleurs migrants
E01201 - Consultation de la société civile dans le cadre de la lutte contre la discrimination
E01202 - Consultation ponctuelle en matière de lutte contre la discrimination
E01203 - Consultation sur des problèmes ponctuels en santé, sécurité sur le lieu de travail
E01235 - Contrôle de la transposition de la directive "Équipements de travail : échafaudage"
E01838 - Corporate Restructuring
E01255 - Directeurs généraux des

- relations de travail
E01227 - Détachement des travailleurs
E01244 - Emploi dans les pays de l'Europe centrale et orientale
E01260 - Emploi et dimension sociale de la Société de l'information (ESDIS)
E01247 - European Employment Services
E01886 - Expert Group on Flexicurity
E01915 - Expert Group on working environment
E02100 - Expert group on Contact Persons of the European Globalisation Adjustment Fund
E01949 - Expert group on projects for fostering the development of employee involvement in undertaking in respect of information, consultation and participation
E01883 - Expert group on promotion of a uniform interpretation and implementation of gender equality legislation
E01230 - Financial Participation
E01245 - Gestion du marché du travail (LMM)
E01906 - Groupe d'experts gouvernementaux "DEMOGRAPHIE ET FAMILLES"
E02165 - Groupe d'experts gouvernementaux sur la non-discrimination
E01239 - Groupe d'experts juridiques égalité de traitement entre les femmes et les hommes
E01887 - Groupe d'experts sur la gestion informatisée du Fonds social européen 2007-2013
E01240 - Groupe de haut niveau sur l'intégration de la dimension d'égalité entre les hommes et les femmes
E01241 - Groupe d'experts sur le

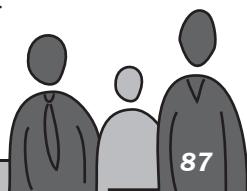
genre, l'insertion sociale et l'emploi
E01259 - High Level Group on Disability
E01830 - High Level Group on Minorities
E01899 - Implication des travailleurs dans les entreprises
E01829 - Informal Network of ESF Information Officers
E01205 - Maladies professionnelles
E01199 - Mise en oeuvre des directives sur la non discrimination
E01232 - Mise en œuvre de la directive "information et consultation des travailleurs"
E01233 - Mise en œuvre de la directive "protection des travailleurs salariés en cas d'insolvabilité de l'employeur"
E02161 - Network of experts in employment and gender equality issues
E02164 - Network of experts in gender equality, social inclusion, health and long-term care
E01236 - Network of nongovernmental experts in the fight against poverty and social exclusion
E01257 - Observatoire européen de la situation sociale, de la démographie et de la famille
E01261 - Partenariat pour l'évaluation FSE
E01262 - Partenariat pour l'évaluation FSE - appui technique
E01222 - Projets innovateurs au titre de l'article 6 du FSE (responsables des actions innovatrices)

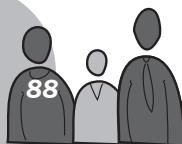
E01225 - Protection des données
E01246 - Public Employment Services
E01234 - Radiations optiques
E01242 - Relations avec l'OIT et dimension sociale de la mondialisation
E01707 - Responsabilité sociale des entreprises
E01258 - Réseau européen de la libre circulation des travailleurs au sein de l'Union européenne
E01237 - Révision des modalités d'application des régimes de sécurité sociales
E01209 - Social Protection Committee
E01804 - Statistiques des accidents de travail (ESAW) et des maladies professionnelles (EODS)
E01204 - Substances carcinogène et mutagène
E01229 - Transferts d'entreprises
E01228 - Transnational collective bargaining
E01256 - Valeurs limites d'exposition professionnelles
E01224 - Évolution du droit du travail

3. ГД Околна среда

98 групи

E00390 - Aarhus Implementation
E00447 - Application et respect du droit de l'environnement (IMPEL)
E00414 - Biodiversity expert group
E00413 - Biogeographic seminar
E00378 - Comité consultatif en matière de gestion des déchets
E00419 - Competent Authorities for Biocidal Products (Directive 98/8/EC)
E01656 - Competent authorities for regulation 850/2004 on

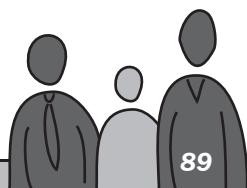

Европейски съюз

Persistent Organic Pollutants (POP)	E00384 - European Business Awards for the Environment - Steering Committee
E00421 - Composés organiques volatiles (VOC's)	E00369 - European Climate Change Programme
E00380 - Consultative Committee for the protection of animals used for experimental and other scientific purposes	E00375 - European Eco-label Consultation Forum
E00503 - Contained use of genetically modified micro-organisms	E00510 - European Network of Environmental Authorities for the Cohesion Policy
E00429 - Contrôle de la qualité des carburants	E00374 - European Union Eco-labelling Board
E01674 - Convention OSPAR	E00471 - Examen annuel du rapport subventions aux ONGs
E01985 - Core Group of Climate Broadcasters Network Europe	E01654 - Expert Group Civil Protection Modules
E00481 - Correspondance agriculture / environnement	E01652 - Expert Group Common Emergency & Information System
E01626 - Data Exchange Group for Air Quality and Air Pollution	E01809 - Expert Group Life+
E00482 - Deliberate release into the environment of genetically modified organisms	E02011 - Expert Group Waste Management Directors (High Level)
E00452 - Development and Implementation of EMAS	E00381 - Expert Group on Environmental Education
E02157 - EU Trading Scheme Monitoring Reporting and Verification Network with the EU Chambers of Commerce	E01965 - Expert Group on European Water Initiative - Eastern Europe, Caucasus and Central Asia
E00511 - Economie et environnement / Analyse coûts-bénéfices (ENVECO)	E00416 - Expert Group on Forest Fires
E01643 - Emission de certains polluants dans l'atmosphère en provenance des grandes installations de combustion	E01927 - Expert Group on Hemispheric Transport of Air Pollution
E00423 - Emissions from shipping	E00373 - Expert Group on Integrated Pollution Prevention and Control
E00449 - Endocrine disrupters strategy	E02153 - Expert Group on Land-use - Climate Adaptation
E00366 - Environment Policy Review Group	E01672 - Expert Group on Mediteranean Programme for Pollution Control and Monitoring
E00508 - Environmental Impact Assessment/Strategic Environmental Assessment Experts Group	E02104 - Expert Group on Stakeholder Forum on Water Scarcity and Droughts
E00385 - European Business Awards for the Environment - Jury	E00371 - Expert Group on Strategic Coordination for the Water Framework Directive
	E01596 - Expert Group on Water

Framework Directive and Agriculture
E02102 - Expert Group on Water Scarcity and Droughts
E00489 - Expert Group on environmental noise
E01589 - Expert Group on flood protection
E01912 - Expert group Civil Protection Transport
E02175 - Expert group for early warning and alert tools
E01635 - Expert group on Danube Black Sea Cooperation
E01640 - Expert group on Environment & Health - Consultative forum
E01637 - Expert group on Environment & Health Action Plan - Human Biomonitoring
E01638 - Expert group on Environment & Health Action Plan - Informal Member States meeting
E01657 - Expert group on Greenforce
E01904 - Expert group on SCIENCE MEETS POLICY
E01632 - Expert group on SMEs and Environmental Policy
E02113 - Expert group on adapting to climate change impacts
E01856 - Expert group on international negotiations on access and benefit-sharing
E02069 - Expert group on waste shipments between EU and China
E01655 - Experts on Lessons learnt from Monitoring & Information Centre handled emergencies
E00483 - Export - import of certain dangerous chemicals
E00393 - Formation des managers
E00446 - Forum des Juges pour l'environnement (magistrats)
E00469 - General Expert Group on the

Environmental Technologies Action Plan
E00453 - Green Public Procurement
E00382 - Green Spider Network of Environmental Communicators
E00509 - Groupe expert pour la promotion de la gestion intégrée des zones côtières
E00479 - Habitats Scientific Working Group
E00404 - Humane Trapping Standards
E01568 - IPPC Review Expert Group
E00490 - Implementation of legislation on Air Quality and Air Pollution
E00466 - Information Exchange Forum on Best Available Techniques under legislation on industrial emissions
E00470 - Integrated Product Policy
E00438 - International harmonisation of classification and labelling of dangerous chemical substances
E00501 - Joint Meeting New and Existing Substances
E00400 - Marine Strategy
E00412 - Marine working group
E01668 - National Coordinators of European Mobility Week
E00495 - National Emission Ceilings & Policy Instruments Working Group
E00478 - ORNIS Scientific Working Group
E00436 - Ozone Layer Protection
E02064 - REACH Competent Authorities
E00391 - Responsabilité environnementale
E00424 - Réduction des émissions de gaz à effet de serre provenant des véhicules dans le cadre du PECC

Европейски съюз

- E00460 - Schampoings et savons
E00365 - Scientific review group on CITES
E01571 - Supervisory group of the voluntary commitments of car manufacturers to reduce CO2 emissions from new passenger cars placed on the EU market
E00425 - Surveillance de la moyenne des émissions spécifiques de CO2 dues aux véhicules particuliers neufs
E00377 - Surveillance et contrôle des transferts de déchets
E01630 - TREMOVE Contact Expert Group
E00644 - Technical Expert Group on Biocides
E00488 - Thematic Strategy on the Urban Environment - Informal Member States meeting
E00499 - Transport et environnement
E00451 - WSSD Follow-Up - Sustainable Consumption and Production
E00502 - Well-Being of animals used for experimental purposes
E01646 - Wind Energy and Nature Conservation Expert Group
E00368 - Working Group on Airport Noise

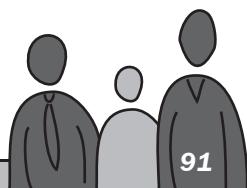
4. ГД Образование и култура 67 групи

- E00243 - Affaires culturelles
E00251 - Agences du programme 'Jeunesse en Action'
E00211 - Agences nationales ARION
E00234 - Agences nationales MINERVA
E00214 - Centres nationaux d'information pour la reconnaissance académique (NARIC)

- E01803 - Comité consultatif pour la formation professionnelle
E00217 - Conseil universitaire
E00237 - Consultation d'experts de hauts niveaux et de chercheurs à titre individuels dans le domaine de la culture et du multilinguisme
E00206 - Coopération renforcée avec les pays tiers en matière d'enseignement supérieur
E00191 - Coordination Bruges - Copenhagen Coordination Group
E00229 - EUROGUIDANCE
E02142 - Education and Training Stakeholders' Forum
E00207 - Erasmus Mundus
E00205 - Erasmus Mundus National Structure
E00233 - Europass - Centres Nationaux Europass
E01874 - European Indicator of Language Competence Advisory Board
E01460 - European Network for Quality Assurance in VET (Vocational Education and Training)
E02107 - European Qualifications Framework Advisory Group
E01556 - European network of inspectors of foreign language education and training
E00194 - Expert Goup on Recognition of learning outcomes (Cluster)
E01564 - Expert Group of Member States' Authorities in charge of Sport
E00180 - Expert Group on Access and social inclusion (Cluster)
E00175 - Expert Group on Coordination Education and Education 2010
E00257 - Expert Group on Credits, Transfer and Accumulation (Lifelong learning)

E00179 - Expert Group on Information and Communication Technologies (Cluster)
E00177 - Expert Group on Key Competences (Cluster)
E00181 - Expert Group on Making Best Use of Resources (Cluster)
E00178 - Expert Group on Maths, Science and Technology (Cluster)
E01916 - Expert Group on Modernisation of School Education
E00176 - Expert Group on Teachers and Trainers (Cluster) + Focus group in VET Teachers and Trainers
E01928 - Expert Group on development of the European Institute of Technology
E01717 - Expert group "implementation of the White paper on sport"
E01910 - Expert group on the implementation of the Lifelong Learning Programme
E01710 - Groupe d'expert sur la formation des adultes
E02101 - Groupe d'experts "Méthode ouverte de coordination dans le domaine de la culture"
E01894 - Groupe d'experts pour la Préparation de l'Année européenne du dialogue interculturel 2008
E02115 - Groupe d'experts pour la gestion des programmes LLP (LIFELONG LEARNING) et YiA (YOUTH IN ACTION)
E01805 - Groupe d'experts pour la préparation de la mise en œuvre du Programme de LifeLong Learning 2007-2013
E00204 - Groupe de travail pour l'analyse de la mobilité Erasmus
E01859 - Groupes d'experts dans le domaine de la citoyenneté active

E00252 - Groupes d'experts dans les domaines de la politique de jeunesse
E02132 - High Level Group Education and Training Policy
E01857 - High Level Group on Multilingualism
E02133 - High level expert forum on mobility
E00182 - Higher Education in Education and Training 2010 (cluster)
E00173 - Implementation Lifelong Learning (ILLP) stakeholders consultation groups
E00242 - Jury de sélection de la capitale européenne de la culture
E00198 - Label européen
E00199 - Langues (objectif 3 + plan d'action)
E00192 - Monitoring Thématique Programme Leonardo da Vinci
E00228 - National Contact Points in EU Member States and National Tempus Offices in other partner countries
E00186 - Observation et innovation / action 6 (SOCRATES)
E01860 - PLOTEUS
E00241 - Points de contacts dans le domaine culturel
E00219 - Préparation du colloque annuel tenu dans le cadre de l'action Jean Monnet
E00249 - Préparation, valorisation et évaluation des programmes pour la jeunesse
E00218 - Présidents des associations
E00189 - Réseau d'information sur l'éducation en Europe
E00215 - Réseaux thématiques
E00187 - Standing Group on Indicators and Benchmarks
E02111 - Steering

Европейски съюз

Group for European Year of Creativity and Innovation 2009

E00244 - Stratégie de valorisation

E00255 - Système d'information

Symmetry

E02108 - Tempus group of representatives of Ministries of Education from EU Member States and partner countries

E02109 - Tempus thematic networking group

E00254 - Town Twinning

E00236 - eLearning

5. ГД Здравеопазване и защита на потребителите 81 групи

E00896 - Accès des consommateurs à la justice

E00922 - Additifs

E00906 - Additifs - Nutrition animale

E00860 - Advisory Group on the Food Chain and Animal and Plant Health

E00908 - Agrément des fabricants / hygiène des aliments des animaux - Nutrition animale

E00905 - Aliments diététiques - Nutrition animale

E00930 - Animal health and animal welfare

E00935 - Comité de la Directive 2001/95/EC relative à la sécurité générale des produits

E00851 - Comité scientifique et technique du fonds communautaire du tabac

E01718 - Competent Authorities on Substances of Human Origin Expert Group

E00861 - Consumer Policy Network

E00919 - Contaminants dans les denrées alimentaires

E00900 - Contrôle des maladies spécifiques

E00931 - Contrôle et conditions d'importation

E00911 - Contrôles officiels - Nutrition animale

E01533 - Dietetic Foods (Infant Formulae and Follow-on Formulae)

E00878 - EU Health Forum

E00843 - Etat de la santé des jeunes et adolescents

E00862 - European Consumer Centres Network

E00849 - European Consumer Consultative Group

E00865 - European Contract Law (CFR-net and Network of Member State Experts)

E00844 - European Network on Nutrition and Physical Activity

E00845 - European Platform for Action on Diet, Physical Activity and Health

E00927 - Evaluation of Pesticide

E01723 - Expert Group CADDY Steering

E01726 - Expert Group FOCUS Groundwater

E01725 - Expert Group FOCUS Steering

E01832 - Expert Group genetically modified food & feed and environmental risk

E01722 - Expert Group on Minor Uses

E02034 - Expert Group on the Implementation of Recommendation 1999/519/EC on EMF (electromagnetic fields) exposure

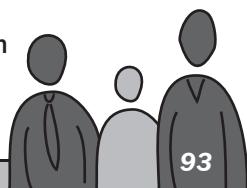
E00918 - Expert group on Flavourings

E00933 - Expert group on HIV/AIDS Think Tank

E01724 - Expert group on electronic information exchange in decision

making on plant protection products
E02022 - Expert group on food supplements and on the addition of vitamins and minerals and of certain other substances to foods
E01925 - Expert group on health strategy
E01719 - Expert group on substances of human origin
E00917 - Expert working group on food contact materials
E01808 - Experts Group of Media Officers of the Member States
E01688 - Experts Working Group on Accidents and Injury
E01684 - Experts Working Group on Health Indicators
E01685 - Experts Working Group on Health Systems
E01686 - Experts Working Group on Mortality and Morbidity
E01840 - Experts group on nutrition and health claims
E00889 - Gestion des crises dans le domaine des denrées alimentaires et des aliments des animaux
E01502 - Groupe d'experts "Eaux minérales Naturelles"
E01503 - Groupe d'experts "Traitement des eaux minérales naturelles"
E00915 - Groupe d'experts "Étiquetage des denrées alimentaires"
E00934 - HIV/AIDS Expert Group - Civil Society Forum
E00892 - Health Security Committee
E01909 - Health-EU Portal Editorial Board
E00902 - High Level Committee on Health
E00932 - High Level Group on Health Services and Medical Care
E01807 - IT Experts Group of the

Standing Committee on the Food Chain and Animal Health
E00857 - Inter-Committee Coordination Group of the non-food Scientific Committees (ICCG)
E02118 - International Health Expert Group
E00929 - Legislation on Seeds and Plants
E00926 - Législation des pesticides
E00909 - Matières premières et aliments composés - Nutrition animale
E00907 - Méthodes d'analyse - Nutrition animale
E01777 - National coordinators on influenza (expert group)
E01683 - Network of Competent Authorities for Health Information
E01691 - Network of Expert Group Leaders
E00887 - Novel Food Working Group
E00925 - Plant Health Legislation
E00891 - Questions scientifiques dans le cadre du contrôle des maladies transmissibles
E00924 - Rapid Alert System for Food and Feed - Contrôle alimentaire et système d'alerte rapide
E00895 - Review of the Consumer Acquis
E00928 - Résidus des pesticides
E01759 - SANCO Information System Development - IT Expert Group
E00853 - Scientific Committee on Consumer Products
E00858 - Scientific Committee on Emerging and Newly Identified Health Risks
E00856 - Scientific Committee on Health and Environmental Risks

Европейски съюз

- E02070 - Stakeholder dialogue group
- E00910 - Substances indésirables - Nutrition animale
- E00912 - Sécurité biologique de la chaîne alimentaire
- E00913 - Sécurité toxicologique de la chaîne alimentaire
- E02024 - The European Alcohol and Health Forum
- E01712 - Tobacco Control Expert Group
- E01713 - Tobacco Control Stakeholder Consultation Expert Group
- E00863 - Unfair Commercial Practices Directive Working Group
- E01531 - Working Group on General Food Law and Traceability

6. ГД Правосъдие, свобода и сигурност

39 групи

- E00618 - Citizenship of the Union
- E00607 - Co-operation with specific third countries or regions in the field of migration
- E00605 - Co-operation with third countries in the field of migration – global approach
- E00612 - Contact Group - Dublin II
- E00609 - Contact Group EURODAC (EUROpean DACtylographic comparison system)
- E00610 - Contact Group Temporary Protection Directive
- E01920 - Contact Group – Asylum Procedures Directive
- E00613 - Contact Group – Family Reunification Directive
- E01921 - Contact Group – Long Term Residents Directive
- E02123 - Contact Group – Mutual Information Mechanism (MIM)

- E01922 - Contact Group – Qualification of third country nationals Directive
- E00611 - Contact Group – Reception Conditions Directive
- E00638 - Coopération judiciaire dans les matières civiles (art. 65 CE)
- E00636 - Coopération judiciaire en matière pénale
- E00614 - DubliNET
- E00622 - EN: Forum on organised crime prevention FR: Forum Prévention du crime organisé
- E00599 - EURASIL - Network of Asylum practitioners
- E02048 - Enhancement of police and customs cooperation
- E02037 - European Forum on Children's Rights
- E00604 - European Migration Network contact points
- E01836 - Expert Group on Violent Radicalisation
- E00617 - Expert group on electoral matters - Right to vote and to stand as a candidate in elections for the EP and in municipal elections
- E01918 - Expert group on the policy needs for data on crime and criminal justice
- E00603 - Expert group on trafficking in Human Beings
- E01923 - Forum sur l'évaluation de la justice - Evaluation on justice forum
- E00597 - Gestion des frontières extérieures
- E02154 - Group of experts to elaborate guidelines on the practical cooperation between Member States and FRONTEX in the framework of a European Border Surveillance System (EUROSUR)
- E00639 - Groupe d'experts PRM III/IV

E02129 - Groupe d'experts sur la directive 95/46 sur la protection des données

E01917 - Groupe d'experts sur le Casier Judiciaire - Expert group on Criminal Records

E00601 - Illegal Immigration Group

E00598 - Immigration and Asylum Group

E00602 - Integration – National Contact Points

E00608 - Readmission Expert Group

E00615 - Réseau judiciaire européen en matière civile et commerciale

E02137 - SIS II Information Campaign expert group

E00600 - Statistiques en matière d'asile et d'immigration illégale

E01842 - Working Party on the Protection of Individuals with regard to the Processing of Personal Data

E00616 - Évaluation finale du plan d'action drogue (2005-2008)

Европейски съюз